

คู่มือการลงทุน ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กระทรวงอุตสาหกรรม

สิงหาคม 2548

คำนำ

ทรัพยากรแร่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในฐานะที่เป็นวัตถุดิบของกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ในขณะที่ทรัพยากรแร่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป ไม่สามารถสร้างทดแทนได้เหมือนทรัพยากรบางชนิด ประกอบกับในระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้นำทรัพยากรแร่มาใช้ในการผลิต เพื่อเพิ่มรายได้ประชาชาติและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้แหล่งแร่ที่มีอยู่ลดน้อยลงไป สวนกระแสกับความเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ซึ่งนับวันจะมีความต้องการวัตถุดิบเพื่อนำไปผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะวัตถุดิบด้านแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะเป็นหน่วยงานดูแลรับผิดชอบ และบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศ ตระหนักถึงภาระสำคัญที่จะต้องมีการวางแผนและกำหนดแนวทางการจัดหาวัตถุดิบแร่ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และสามารถสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีแหล่งวัตถุดิบสำรองเพียงพอกับความต้องการใช้และการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในต่างประเทศจะเป็นแนวทางหนึ่งของการจัดหาวัตถุดิบแร่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ กรมฯจึงได้จัดทำให้มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล พร้อมจัดทำคู่มือเพื่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศเป้าหมายที่คาดว่าจะมีศักยภาพในการลงทุนของภาคเอกชนไทย โดยสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นประเทศหนึ่งที่มีแหล่งแร่ที่มีศักยภาพ และมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่เป็นมิตร จึงน่าสนใจที่จะส่งเสริมให้นักธุรกิจไทยไปลงทุนทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยในคู่มือจะนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพทางธรณีวิทยา ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งแร่ ตลอดจนข้อมูลที่สำคัญทางด้านกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ กฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนธุรกิจ พร้อมทั้งข้อมูลทางด้านระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่ภาคเอกชนผู้สนใจลงทุนทำเหมืองแร่จำเป็นต้องรับทราบและศึกษาไว้ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการตัดสินใจลงทุนในประเทศดังกล่าว

คู่มือการลงทุนที่ได้จัดทำขึ้นมาเพื่อเผยแพร่นี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มุ่งหวังที่จะเป็นแหล่งข้อมูลให้ภาคเอกชนของประเทศ มีความพร้อมและความเข้มแข็งในการไปลงทุนทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในต่างประเทศ โดยมีความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆน้อยที่สุด และในอนาคตจะยังสามารถสร้างหลักประกันความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบอีกด้วย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กระทรวงอุตสาหกรรม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
1. บทนำ	
1.1 ข้อมูลโดยสังเขป	2
2. ธรณีวิทยาและแหล่งทรัพยากรแร่	
2.1 ธรณีวิทยาทั่วไป	4
2.2 แหล่งทรัพยากรแร่	6
3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนจากต่างประเทศ	
3.1 นโยบายส่งเสริมการลงทุน	15
3.2 รูปแบบการลงทุน	16
3.3 การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน	16
3.4 ภาษี	16
3.5 การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิพิเศษ	19
3.6 การโอนเงินกลับประเทศและการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน	21
3.7 นโยบายด้านแรงงาน	21
3.8 การปกป้องการลงทุน	22
3.9 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน	22
4. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนด้านแร่	
4.1 นโยบายด้านแร่	23
4.2 สารสำคัญของกฎหมายแร่และกฎระเบียบต่างๆ	24
4.3 ภาษีและค่าธรรมเนียมเหมืองแร่	28
4.4 หน่วยงานภาครัฐด้านแร่	30
5. โอกาสและสู่ทางการลงทุนของนักลงทุนไทย	
5.1 ภาพรวม	32
5.2 ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในเวียดนาม	32
5.3 โอกาสและสู่ทางการลงทุนด้านแร่	34
5.4 ข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการลงทุนด้านแร่ในเวียดนาม	34
6. บรรณานุกรม	
6.1 เอกสารอ้างอิง	35
6.2 ข้อมูลสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต	36
6.3 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ	36

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 แผนที่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1
รูปที่ 2 แผนที่ธรณีวิทยาเวียดนาม	4
รูปที่ 3 แผนที่แหล่งทรัพยากรแร่เวียดนาม	7

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปริมาณสำรองแหล่งแร่ต่างๆ ของประเทศ	13
ตารางที่ 2 อัตราค่าภาคหลวงแร่	29

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม The Socialist Republic of Vietnam

รูปที่ 1 แผนที่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1. บทนำ

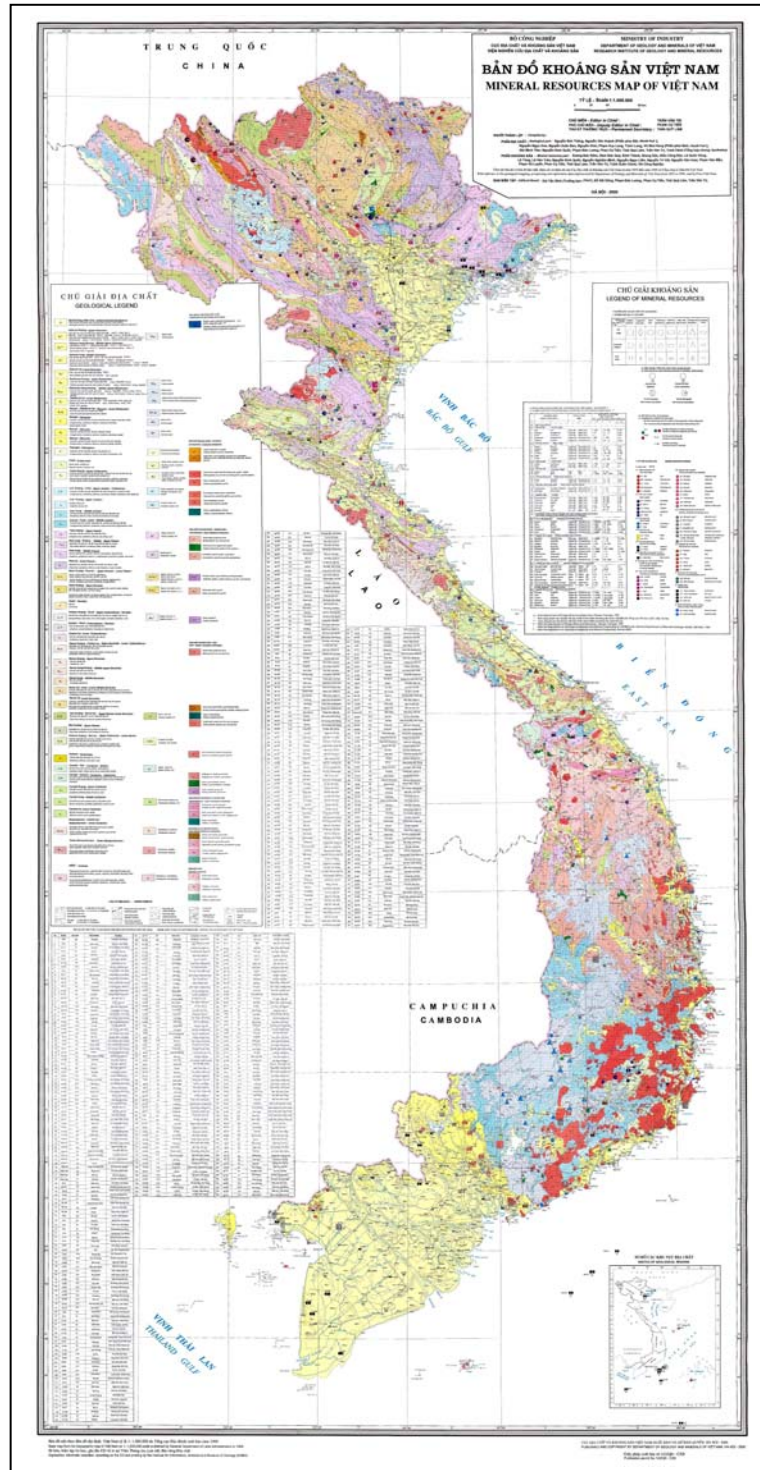
1.1 ข้อมูลโดยสังเขป

ที่ตั้ง	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ติดอ่าวไทย อ่าวตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ (ดูรูปที่ 1)
พื้นที่	329,560 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	ภาคใต้มีภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น ภาคเหนือได้รับอิทธิพลลมมรสุม อากาศร้อนในช่วงฤดูฝน (กลางเดือนพฤษภาคม-กลางเดือนกันยายน) และอากาศเย็นในช่วงฤดูหนาว (กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนมีนาคม)
ภูมิประเทศ	ภาคเหนือและใต้เป็นพื้นที่ราบต่ำ ภาคกลางเป็นที่ราบสูง ภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือเป็นภูเขา จุดสูงสุด ที่ Fan Si Pan ระดับความสูง 3,144 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง
จำนวนประชากร	82,689,518 คน อัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรเท่ากับ 1.8% (ปี 2004)
กลุ่มเชื้อชาติ	เวียดนาม 85-90% ที่เหลือเป็นกลุ่มชาวจีน ม้ง ไท เขมร จาม ชาวเขา
ศาสนา	พุทธ, Hoa Hao, Cao Dai, คริสต์ (ส่วนใหญ่นับถือนิกายโรมันคาทอลิก บางส่วนนับถือนิกายโปรเตสแตนต์), ความเชื่อท้องถิ่น, อิสลาม
ภาษา	เวียดนาม (ภาษาราชการ) อังกฤษ (ได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นภาษาที่สอง) ฝรั่งเศส จีน กัมพูชา ภาษาท้องถิ่นชาวเขา (ม้ง เขมร มาลาญ-โพลีเนเซียน)
การปกครอง	สังคมนิยมแบบคอมมิวนิสต์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 59 จังหวัด และ 5 เทศบาล
ผู้นำประเทศ	ประธานาธิบดี นาย Tran Duc Luong
เมืองหลวง	กรุงฮานอย

GDP	(PPP) 203.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี 2003)
อัตราการขยายตัว	7.2% (ประมาณการปี 2003)
GDP ต่อประชากร	(PPP) 2,500 เหรียญ (ประมาณการปี 2004)
จำนวนแรงงาน	45.74 ล้านคน (ปี 2004)
อัตราการว่างงาน	6.1% (ปี 2004)
ผลผลิต ทางการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม	ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา ถั่ว กาแฟ ชา กล้วย น้ำตาล สัตว์ปีก สุนัข ปลา อาหาร ผ้า รองเท้า เครื่องจักร เหมืองแร่ ปูนซีเมนต์ ปุ๋ยเคมี กระดาษ ยาง รถยนต์ น้ำมัน ถ่านหิน เหล็กกล้า กระดาษ
การค้าระหว่างประเทศ มูลค่าส่งออก สินค้า ประเทศคู่ค้า มูลค่านำเข้า สินค้า ประเทศคู่ค้า	19.88 พันล้านเหรียญ F.O.B. (ปี 2004) น้ำมันดิบ ผลผลิตจากทะเล ข้าว กาแฟ ยางพารา ชา เสื้อผ้า รองเท้า สหรัฐอเมริกา 21.9% ญี่ปุ่น 13.8% ออสเตรเลีย 6.8% จีน 6.5% เยอรมนี 5.8% สิงคโปร์ 4.6% สหราชอาณาจักร 4.4% (ปี 2003) 22.5 พันล้านเหรียญ F.O.B. (ปี 2003) เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปุ๋ยเคมี เหล็กกล้า ฝ้าย เมล็ดพืช ปูนซีเมนต์ รถจักรยานยนต์ จีน 13.7% ไต้หวัน 11.4% ญี่ปุ่น 11.3% เกาหลีใต้ 11% สิงคโปร์ 10.4% สหรัฐอเมริกา 5.7% ไทย 5.45% ฮองกง 4.2% (ปี 2003)
อัตราแลกเปลี่ยน	1 บาท = 385 ดอง (Dong) (สิงหาคม 2005)

2. ธรณีวิทยาและแหล่งทรัพยากรแร่ (Geology and Mineral Resources)

2.1 ธรณีวิทยาทั่วไป (General Geology)

รูปที่ 2 แผนที่ธรณีวิทยาของเวียดนาม

ธรณีวิทยาของเวียดนาม ดังแสดงไว้ในรูปที่ 2 สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1) การลำดับชั้นหิน (Stratigraphy)

หินที่พบในประเทศเวียดนามมีลำดับชั้นหินดังนี้ ในช่วงอายุ Archean พบหินมิกมาไทต์พวก crystalline schists ที่จัดอยู่ใน Granulite facies ซึ่งหินดังกล่าวจะพบได้ในบริเวณ Kon Tum Block ตอนกลางของประเทศเวียดนาม

ส่วนในช่วงอายุ Protozoic พบหินแปรจำพวก Amphibolite facies โดยพบหินนี้ใน Hoang Lien Son Block ตอนเหนือของประเทศเวียดนาม

หินในชุดถัดมาจะมีการเปลี่ยนชนิดของหินจากหินแปรเป็นหินตะกอน โดยในช่วงอายุ Phanerozoic พบหินตะกอน (sedimentary rocks) และหินตะกอนภูเขาไฟ (volcano-sedimentary rocks) โดยหินตะกอนและหินตะกอนภูเขาไฟถูกกำหนดอายุโดยซากดึกดำบรรพ์ที่แตกต่างกัน

2) การเกิดแมกมา (Magmatism)

หินอัคนีพุ (extrusive) และหินอัคนีแทรกซอน (intrusive) ที่พบในประเทศเวียดนามถูกแบ่งแยกออกเป็น 7 กลุ่มใหญ่ๆ ที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ได้แก่ ในช่วงอายุ Archeozoic พบกลุ่มหินจำพวก metagabbro และกลุ่มหิน granitoid ถัดมา ในช่วงอายุ Paleo-Mesoproterozoic และช่วงอายุ Neoproterozoic-Early Paleozoic พบหินอัคนีจำพวก basalt-dabase, gabbroamphibolite, tonalite-plagiogranite และ alkaline granite ในช่วงอายุ Early-Middle Paleozoic และ Late Paleozoic-Early Mesozoic พบหินอัคนีจำพวก basalt-dabase, dunite-peridotite-pyroxynite, andesite-rhyolite, granodiorite-granite, syenite และในตอนเหนือและตอนกลางของประเทศ บางแห่งยังพบหินจำพวก basalt-rhyolite, granite-granodiorite ในกลุ่มถัดมา ในช่วงอายุ Late Mesozoic-Cenozoic พบหินจำพวก andisitic basalt, rhyolite-dacite และหินพวก alkaline rocks ซึ่งมีการกระจายตัวอย่างมากทางภาคกลางตอนใต้และทางด้านตะวันตกของภาคเหนือของประเทศเวียดนาม สุดท้าย ในช่วงอายุ Late Cenozoic พบ tholeiitic basalt และ olivine basalt เป็นหลัก โดยพบมากบนที่ราบสูงภาคกลางตอนใต้ของประเทศเวียดนาม

3) ธรณีโครงสร้าง (Tectonic Structures)

ประเทศเวียดนามและภูมิภาคใกล้เคียงมีลักษณะโครงสร้างในแต่ละ terranes ที่แตกต่างกันอันเกิดจากการสร้างและการชนกันของแต่ละ terranes ที่แตกต่างกันตาม orogenic epochs. Precambrian continental blocks ทั้ง 3 อัน ได้แก่ Indosinia, Hoang Lien Son และ Hoang Sa Paracel ได้มีการกลายเป็นจุลทวีป (microcontinents) และได้กลายเป็นส่วนขยายอันทำให้เกิดเป็น composite terranes อันได้แก่ Sino-Vietnamese Fold Belt ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงอายุ Early-Middle Paleozoic, Viet-Laos Fold Belt เกิดขึ้นในช่วงอายุ Middle-Late Paleozoic และ Indochina Fold Belt เกิดขึ้นในช่วงอายุ Early Mesozoic

ในช่วงอายุ Mesozoic ได้เกิดการ superimposed depressions ซึ่งทำให้เกิด intracontinental rifts ขึ้น ดังนี้ Song Da, Song Hien, An Chau, Sam Nua, An Khe และ Tu Le และทำให้เกิดกราเบน

(graben) ดังนี้ Hon Gui, Nong Son และ Da Lat volcano-plutonic margin ส่วนการเกิดแอ่งในช่วงอายุ Cenozoic ทำให้เกิดแอ่งของทะเลสาบ (Lacustrine) และ แม่น้ำ (fluvial) ในทวีป (mainland) และทำให้เกิด deltaic, coastal depositional basins บน continental shelf ของประเทศเวียดนามซึ่งพบว่าเป็นแหล่งที่มีศักยภาพทางด้านปิโตรเลียม ในขณะที่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของประเทศเวียดนามพบว่าการขยายตัวของพื้นที่ทะเล และหินบะซอลต์ Tay Nguyen ก็เกิดขึ้นจากกระบวนการเทคโทนิค

2.2 แหล่งทรัพยากรแร่ (Mineral Resources)

แหล่งแร่ในประเทศเวียดนามที่สำคัญๆ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.2.1 แร่เหล็กและแร่โลหะผสมกลุ่มเหล็ก (Iron and Ferro-Alloy Mineral)

1) แร่เหล็ก (Iron)

พบในหลายพื้นที่ของประเทศเวียดนาม โดยมีลักษณะการสะสมตัวและลักษณะของการเกิดแหล่งแร่ที่แตกต่างกันออกไป โดยแหล่งแร่ที่พบมักเกิดโดย 2 กระบวนการ คือ จาก skarn geneses และกระบวนการผุพังอยู่กับที่ สินแร่ที่ได้จาก skarn geneses จะมีปริมาณสำรองของแร่เหล็กมาก ถึงแม้ว่า จะยังไม่สามารถบอกถึงจำนวนแหล่งแร่ได้อย่างแน่ชัด

2) แมงกานีส (Manganese)

มีการค้นพบถึง 34 แหล่ง แต่อุตสาหกรรมแร่ได้มุ่งเน้นไปยังด้านตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด Cao Bang ซึ่งแร่ในพื้นที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสะสมตัวในตอนปลายของยุคดีโวเนียน โดยมีปริมาณสำรองมากกว่า 12-13 ล้านตัน นอกจากนี้ ยังมีสินแร่แมงกานีสที่ Chiem Hoa (Tuyen Quang) ซึ่งเกิดขึ้นโดยกระบวนการผุพังอยู่กับที่และสะสมตัวในตะกอน Lower Devonian มีปริมาณสำรองประมาณ 170,000 ตัน

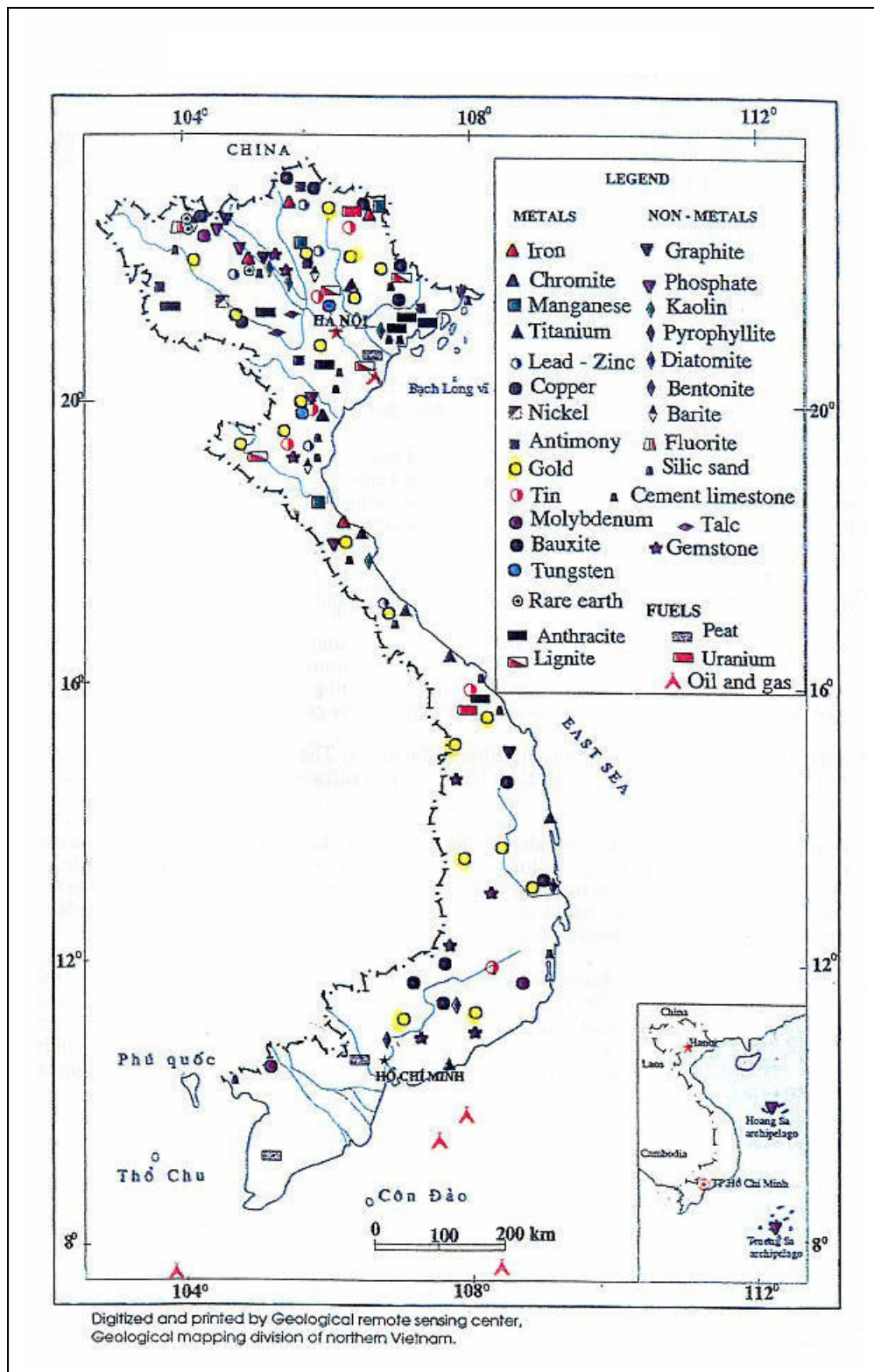
3) โครเมียม (Chromium)

ในปัจจุบันพบเพียงที่ Co Dinh Chromite placer mine และอีกที่หนึ่งในบริเวณใกล้เคียง ที่จังหวัด Thanh Hoa โดยมีปริมาณสำรองแบบ indicated ได้ประมาณ 22 ล้านตันของโครเมียม ซึ่งที่เหลือจากการแยกโครเมียมคือ นิเกิล และโคบอลต์

4) นิเกิล และโคบอลต์ (Nickel & Cobalt)

มีกำเนิดได้หลายแบบเช่น จากหินหนืด (magmatic) จาก น้ำร้อน (hydrothermal) และการผุพังอยู่กับที่ (weathering) สินแร่ทั้งหมดที่เกิดจากหินหนืดจะมีความสัมพันธ์กับหินอัคนีแทรกซอนชนิด Ultramafic พบได้ที่จังหวัด Son La, Cao Bang, และ Thai Nguyen โดยแหล่ง Ban Phuc (พื้นที่ Ta Khao) มีปริมาณสำรองของนิเกิล-โคบอลต์ ประมาณ 193,000 ตัน ในจำนวนนี้ เป็นนิเกิล 119,000 ตัน และ 3,500 ตันของโคบอลต์ สินแร่นิเกิลและโคบอลต์ยังพบว่าการสะสมตัวของตะกอนบริเวณชายหาด (placer deposit) ในเหมืองที่พื้นที่ Co Dinh ซึ่งมีปริมาณของ Ni ประมาณ 0.51-0.64 % และ Co ประมาณ 0.05-0.12 % และมีปริมาณสำรองตามทฤษฎีประมาณ 3 ล้านตันของนิเกิล และมากกว่า

271,000 ตันของโคบอลต์ นอกจากแหล่งที่กล่าวมาข้างต้น โคบอลต์และนิกเกิลยังพบที่แหล่งแร่ทองแดง Sin Quyen

รูปที่ 3 แผนที่แหล่งทรัพยากรแร่เวียดนาม

5) โมลิบดีนัม (Molybdenum)

มีการค้นพบประมาณ 40 แหล่ง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ Son Pa (จังหวัด Lao Cai) และพื้นที่ Nui Sam (จังหวัด An Giang) โดยเป็นแหล่งแร่แบบน้ำร้อน (hydrothermal) มีปริมาณสำรองมากกว่า 45,000 ตัน

6) ทังสเทน (Tungsten)

แร่ทังสเทนที่พบในแหล่งแร่แบบน้ำร้อนเป็นชนิด Quartz-wolframite-cassiterite mineralization ซึ่งมีความสัมพันธ์กับหินแกรนิตอายุ Cretaceous-Paleogene โดยแร่ที่พบนี้มีการกระจายตัวทางทิศตะวันตกของ Thai Nyugen, Cao Bang, Thanh Hoa, Quang Nam และพื้นที่อื่นๆ มีปริมาณสำรองมากกว่า 10,000 ตันของ WO₃ นอกจากนี้ ในแหล่ง Da Kien ยังพบแร่ที่มีการเกิดเป็นแบบ Skarn origin พวก scheelite และ bismuth ซึ่งพบว่าปริมาณของ WO₃ content ต่ำ (0.132-0.264%) แต่มีปริมาณสำรองมากกว่า 170,000 ตัน

7) ไพไรต์ (Pyrite)

มีการทำเหมืองไปแล้วมากกว่า 100 แหล่ง นับตั้งแต่มีการค้นพบแหล่งแร่นี้ โดยพบบริเวณ Bac Bo และ Trung Bo และมีปริมาณสำรองประมาณ 46 ล้านตัน โดยที่แร่ชนิดนี้มีลักษณะการเกิด 2 แบบ คือ hydrothermal metasomatic และ hydrothermal effusive ซึ่งแบบหลังนี้พบทางด้านตะวันตกของพื้นที่ Bac Bo

2.2.2 แร่โลหะพื้นฐาน (Base Metals)

1) ดีบุก (Tin)

ในประเทศเวียดนามพบแหล่งดีบุกมากกว่า 100 แหล่ง โดยการเกิดของแหล่งดีบุกที่พบนี้มีทั้งที่เป็นหินเพกมาไทต์ (pegmatite), แบบหินสการ์น (skarn), แหล่งแร่แบบน้ำร้อน และการสะสมตัวตามชายหาด แหล่งแร่แบบน้ำร้อนที่เกิดขึ้นจะพบกลุ่มแร่พวก cassiterite-silicate-sulphide ในพื้นที่ Tam Dao, Quy Hop, Quang Nam และ Lam Dong โดยมีปริมาณสำรองของ cassiterite ประมาณ 130,000 ตัน นอกจากนี้ สินแร่ดีบุกที่สะสมตัวบริเวณชายหาดยังเป็นพื้นที่เป้าหมายของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดีบุกในพื้นที่ดังกล่าวมาแล้วในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา โดยมีปริมาณสำรองมากกว่า 135,000 ตัน

2) ทองแดง (Copper)

มีการพบมากกว่า 10 แหล่ง โดยเกิดขึ้นทั้งแบบหินหนืด (magmatic) แหล่งแร่แบบน้ำร้อน และแบบการสะสมตัวในหินทราย (copper-bearing sandstone) ซึ่งบริเวณที่พบสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 พื้นที่ใหญ่ๆ ได้แก่ พื้นที่ Lao Cai, Son La, และ Bac Giang แหล่งแร่ที่เกิดขึ้นแบบหินหนืดจะพบในพื้นที่ Ta Khoa และพื้นที่ Van Yen ซึ่งมีปริมาณของ nickel content มากกว่า copper ถึงสองเท่า นอกจากนี้ ในจังหวัด Lao Cai มีปริมาณของ copper ถึง 551,000 ตัน Rare earths (R₂O₃) 334,000 ตัน และ 35 ตันของทองคำ ในจังหวัด Bac Giang พบว่าแหล่งแร่ทองแดงที่เกิดขึ้นโดยจากการสะสมตัวในหินทรายอายุ Triassic แต่เป็นแหล่งที่มีขนาดเล็ก

3) ตะกั่ว-สังกะสี (Lead-Zinc)

เป็นแหล่งแร่ที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่และมีการกระจายตัวทางตอนเหนือของประเทศเวียดนาม มีประมาณ 400 แหล่ง มากกว่าครึ่งหนึ่งของแหล่งที่ค้นพบได้มีการศึกษาแล้ว พบว่า สินแร่ตะกั่ว-สังกะสีนี้เกิดได้ทั้งแบบแหล่งแร่แบบน้ำร้อน แบบหินสการ์น และกระบวนการผุพังอยู่กับที่ โดยสินแร่ที่เกิดในแบบหินสการ์นจะพบในกลุ่มหินจำพวก carbonate-terrigenous ซึ่งมีการกระจายตัวทั่วไปทางเหนือของประเทศเวียดนาม โดยเหมืองที่มีความสำคัญและเป็นที่รู้จักกันดี ได้แก่ เหมือง Cho Don และเหมือง Cho Dien โดยมีปริมาณของตะกั่วและสังกะสีถึงเกือบ 5 ล้านตัน สินแร่ที่เกิดจากกระบวนการผุพังอยู่กับที่จะเกิดขึ้นกับตัวสินแร่ดั้งเดิมโดยปฏิกิริยาออกซิเดชัน ซึ่งมีปริมาณสำรองรวมประมาณ 1 ล้านตัน โดยในจำนวนนี้มาจากเหมือง Phia Khao และเหมือง Cho Dien ถึงเกือบ 80%

4) พลวงและปรอท (Antimony and Mercury)

มีการพบแหล่งแร่ชนิดนี้มากกว่า 50 แหล่งในประเทศเวียดนาม โดยแหล่งแร่ที่พบเกิดขึ้นโดยกระบวนการน้ำร้อน แบบ antimony-gold mineralization มีการกระจายตัวในหลายพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศเวียดนาม แหล่ง Lang Vai ในจังหวัด Tuyen Quang เป็นแหล่งที่มีแอนติโมนีถึง 98,000 ตัน และเป็นแหล่งของ arsenic ที่มีปริมาณสำรองถึง 200,000 ตัน แหล่ง Khe Chim ในจังหวัด Quang Ninh เป็นแหล่งที่พบแอนติโมนีคุณภาพดีและมีปริมาณถึง 35,000 ตัน และแหล่ง Mau Due จังหวัด Ha Giang พบปริมาณแอนติโมนีถึง 60,000 ตัน แหล่งแร่ antimony-mercury ยังพบที่ Ban Cam และ Yen Ve ส่วนแหล่งแร่ปรอทก็พบกระจายตัวทางเหนือของประเทศเวียดนาม

5) บิสมัท (Bismuth)

มักพบในแหล่งแร่ดีบุก ตะกั่ว-สังกะสี และซุลแฟรมไมต์ ที่เกิดโดยทั้งจากกระบวนการน้ำร้อน และแบบหินสการ์น การเกิดแร่แบบ Sheelite-bismuth mineralization ที่มีการสะสมตัวแบบหินสการ์นจะพบในเหมือง Da Lien จังหวัด Thai Nguyen เท่านั้น โดยมีปริมาณ WO₃ content เท่ากับ 0.13-0.26 % ปริมาณ Bi 0.1-0.22% คิดเป็นปริมาณสำรองของ WO₃ และบิสมัท มากกว่า 160,000 ตัน และมากกว่า 140,000 ตัน ตามลำดับ

6) บ็อกไซต์ (Bauxite)

ที่พบในประเทศเวียดนาม มีรูปแบบของการเกิดอยู่ 2 ชนิด คือ แบบที่เกิดจากการสะสมตัว และแบบที่เกิดขึ้นจากการผุพังอยู่กับที่ แบบที่เกิดจากการสะสมตัวจะมีอายุอยู่ในช่วง Late Permian พบมากบริเวณจังหวัด Ha Giang, Cao Bang, Lang Son, Hai Duong และ Nghe An โดยมีปริมาณสำรองรวมประมาณ 200 ล้านตันของ Al₂O₃ ในขณะที่ แบบที่เกิดขึ้นจากการผุพังอยู่กับที่จะเกิดขึ้นบริเวณที่มีการผุพังของหินบะซอลต์ยุค Neogene-Quaternary ซึ่งมีมากทางตอนใต้ของประเทศเวียดนาม และมีปริมาณสำรองรวมของ laterite bauxite ประมาณ 6,750 ล้านตัน

7) ไททาเนียม (Titanium)

มีการพบถึง 66 แหล่ง ส่วนใหญ่เกิดขึ้นแบบการสะสมตัวบริเวณชายหาดทางตะวันออกเฉียงเหนือและตอนกลางของประเทศเวียดนาม มีปริมาณสำรองประมาณ 15 ล้านตันของ ilmenite นอกจากนี้ ยังมีแหล่งแร่ที่เกิดขึ้นจากหินหนืดแต่พบเป็นเพียงแหล่งเล็กๆ

2.2.3 แร่โลหะมีค่า (Precious Metals)

1) ทองคำ (Gold)

ที่พบในประเทศเวียดนามจะมีลักษณะการเกิดอยู่ 2 แบบ คือ แบบการสะสมตัวบริเวณชายหาด และเป็นแหล่งแร่แบบน้ำร้อน โดยในแบบแรกพบว่าการกระจายตัวอยู่ในหลายพื้นที่ซึ่งจนกระทั่งถึงปัจจุบันพบแล้วถึง 150 แห่ง ในขณะที่แบบหลังจะพบว่าการกระจายตัวมากกว่าและครอบคลุมพื้นที่มากกว่า ซึ่งรวมถึงมีลักษณะของชนิดของแหล่งแร่ที่แตกต่างกันไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในจังหวัด Thai Nguyen และจังหวัด Thanh Hoa จะพบการเกิดแร่แบบ quartz-gold ในขณะที่จังหวัด Phu Tho จะพบเป็นแบบ quartz-gold-tourmaline อีกหลายแห่งจะพบแบบ quartz-gold-sulphide ส่วนในตอนกลางของประเทศจะพบเป็นแบบ gold-silver แหล่งที่พบในจังหวัด Tuyen Quang และจังหวัด Quang Binh จะพบว่าเกิดแบบ gold antimony และพบว่าเกิดแบบ paragenetic gold ในกลุ่มแร่ เช่น ตะกั่ว-สังกะสี หรือ pyrite, chalcopyrite ในแหล่ง Sin Quyen ซึ่งปริมาณสำรองรวมของทองคำประมาณหลายพันตัน โดยได้มีการประเมินสำรอง (inferred reserve) แล้วพบว่าปริมาณหลายร้อยตัน

2.2.4 แร่อุตสาหกรรม (Industrial Minerals)

1) ฟอสเฟต (Phosphate)

พบในหินแปรช่วงอายุ Lower Cambrian ที่จังหวัด Lao Cai โดยที่ฟอสเฟตที่พบนี้สามารถแยกออกได้เป็น 4 เกรด คือ เกรด I และ III โดยที่ชนิดแรกจะเป็นเกรดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกันของแร่ที่ฝังอยู่กับที่ (Secondary) ซึ่งจะมีลักษณะอ่อนนุ่ม ในขณะที่อีกชนิดหนึ่งจะมีลักษณะร่วน ไม่เกาะตัว ส่วนเกรด II และ IV นั้น จะประกอบไปด้วยกลุ่มแร่ carbonate-phosphate ซึ่งวางตัวอยู่ใต้ weathering zone สำหรับปริมาณสำรอง แร่เกรด II และ IV จะมีจนกระทั่งถึงความลึก 900 เมตร คิดเป็นปริมาณสำรองตามทฤษฎีประมาณ 4 พันล้านตัน แต่ถ้าคิดปริมาณสำรองรวมทุกเกรดแล้วในแอ่งนี้จะมีฟอสเฟตสะสมตัวมากกว่า 5 พันล้านตัน และมี demonstrated reserved ประมาณ 900 ล้านตัน

2) แบไรต์ (Barite)

เกิดเป็นแหล่งโดยกระบวนการน้ำร้อน โดยพบถึง 21 แหล่ง และมีความสัมพันธ์กับการเกิดของ ตะกั่ว-สังกะสี หรือกับพวก rare earths มีปริมาณสำรองประมาณ 25 ล้านตัน และเฉพาะแหล่ง Dong Pao มีปริมาณถึง 4 ล้านตัน

3) ฟลูออไรต์ (Fluorite)

จากการสำรวจ พบว่าฟลูออไรต์ทั้ง 3 แหล่งที่พบ เกิดขึ้นโดยกระบวนการน้ำร้อน โดยที่ในแหล่ง Dong Pao พบว่าเป็นแบบ fluorite-barite-rare earths และมีปริมาณสำรองของฟลูออไรต์มากกว่า 10 ล้านตัน ในขณะที่แบบ fluorite-quartz จะมีปริมาณสำรองประมาณ 270,000 ตัน และแบบสุดท้าย fluorite-tin-wolfram จะมีปริมาณสำรองประมาณ 20,000 ตัน

4) โดโลไมต์ (Dolomite)

ที่พบในประเทศเวียดนามมี 2 ลักษณะคือ แบบแรก พบอยู่ในกลุ่มหินคาร์บอนเนต ที่มีอายุอยู่ในช่วง Devonian ถึง Triassic อีกแบบหนึ่งพบอยู่ในหินแปรที่มีอายุอยู่ตั้งแต่ Proterozoic ถึง Early Paleozoic

ซึ่งโพลีไมต์ในประเทศเวียดนามนี้มีปริมาณสำรอง (investigated reserves) ประมาณ 985 ล้านตัน (จาก 16 แหล่ง)

5) เฟลด์สปาร์ (Feldspar)

ที่พบมีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด ได้แก่ ชนิดแรก เป็นเฟลด์สปาร์ใน granite, pegmatite อีกชนิดหนึ่งเป็น เฟลด์สปาร์ที่พบในหิน magmatic rocks อื่นๆ เช่น quartz keratophyre, felsite และ aplite โดยมี ปริมาณสำรองประมาณ 24 ล้านตัน (จาก 7 แหล่ง)

6) ควอร์ตไซต์ (Quartzite)

พบอยู่ในหินแปรที่มีอายุอยู่ในช่วง Neoproterozoic ถึง Early Paleozoic ซึ่งควอร์ตไซต์ที่พบมี คุณภาพสูง เหมาะสำหรับการทำอิฐทนไฟเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมถลุงโลหะ โดยมีปริมาณสำรองประมาณ 2 พันล้านตัน (13 แหล่ง)

7) ดินขาว (Kaolin)

พบว่ามีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปในหลายพื้นที่ และจากพื้นที่ที่ทำการสำรวจถึง 136 เหมือง พบว่ามี ปริมาณสำรองถึง 1,993 ล้านตัน โดย kaolin ที่พบนี้สามารถแบ่งออกตามชนิดของการเกิดได้เป็น 3 แบบคือ แบบที่เกิดขึ้นจากการผุพังอยู่กับที่ของ pegmatite bodies หรือ felsic intrusive และ effusive massifs และจาก terrigenous sediments ซึ่งแบบนี้มีปริมาณสำรอง (identified reserves) ที่ 30 ล้านตัน อีกแบบหนึ่งเกิดขึ้นจากการสะสมตัวใหม่อีกครั้ง ซึ่งได้แก่ ตะกอนยุคควอเทอร์นารีซึ่งพบในบริเวณหุบ เขา (intermontane valleys) ตะพักแม่น้ำ (river terraces) และตะพักชายฝั่งทะเล (coastal terraces) ซึ่ง แบบนี้มีปริมาณสำรอง (identified reserves) ที่ 60 ล้านตัน แบบสุดท้าย เกิดขึ้นโดยขบวนการ hydrothermal metasomatic ซึ่งรวมถึง kaolin-pyrophyllite bodies ใน Middle Triassic felsic effusive พบในพื้นที่ Tan Mai (จังหวัด Quang Ninh) มีปริมาณสำรอง (identified reserves) มากกว่า 57 ล้านตัน

8) ดินเบา (Diatomite)

ส่วนมากจะพบอยู่ภาคกลางของประเทศเวียดนาม โดยมีการกระจายตัวอยู่ในหินที่มีอายุในช่วง Neogene ที่จังหวัด Lam Dong และจังหวัด Phu Yen โดยมีปริมาณสำรองประมาณ 140 ล้านลูกบาศก์ เมตร และพบที่จังหวัด Kon Tum โดยมีปริมาณสำรอง 171 ล้านลูกบาศก์เมตร

9) ทรายแก้ว (Silica sand)

ที่พบในประเทศเวียดนามมีการกระจายตัวเป็นบริเวณกว้างตามแนวชายหาดและพื้นที่รอบเกาะ จากจังหวัด Quang Ninh ถึงจังหวัด Kien Giang โดยพบว่ามีการศึกษาและสำรวจมากกว่า 40 แหล่ง และมีปริมาณสำรองมากกว่า 1,270 ล้านตัน ซึ่ง silica sand ที่พบนี้มีอายุอยู่ในช่วง Quaternary โดยมี ลักษณะการเกิดดังนี้ deluvial-proluvial, alluvial bank, และ marine-eolian

10) แกรไฟต์ (Graphite)

ที่พบในประเทศเวียดนามเกิดขึ้นจาก 2 genetic types ได้แก่ Precambrian sedimentary-metamorphic-hydrothermal-pneumatolytic ซึ่งมีการกระจายตัวทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำแดง (Red River) เช่นในพื้นที่ Lao Cai, Yen Bai, และทางตอนกลางของพื้นที่ Trung Bo เช่น พื้นที่ Quang Ngai ในขณะที่อีกแบบหนึ่งนั้นจะเป็นแบบ Lower Paleozoic hydrothermal-pneumatolytic ซึ่งพบที่จังหวัด Tyuen

Quang, Thai Nguyen, Thanh Hoa และ Quang Nam เท่านั้น โดยมีปริมาณสำรอง 13.5 ล้านตัน และ 6 ล้านตัน ตามลำดับ

11) เบนโทไนท์ (Bentonite)

มีการพบแหล่งสะสมตัวถึง 25 แหล่ง ในจำนวนนี้มีจำนวน 15 แหล่งที่ได้มีการศึกษา และมี 2 แหล่งที่มีการสำรวจและมีการนำไปใช้ โดยพบในชุดหินอายุ Neogene และ Quaternary รวมถึงชั้นหินที่ฝังอยู่กับที่ในพื้นที่ Thuan Hai ซึ่งเบนโทไนต์นี้มีปริมาณสำรอง 47.1 ล้านลูกบาศก์เมตร และมีปริมาณสำรองแบบ inferred เท่ากับ 338.51 ล้านลูกบาศก์เมตร

12) พีท (Peat)

มีการค้นพบมากกว่า 100 แหล่ง ทั้งหมดมีอายุประมาณ Holocene ลักษณะของพื้นที่ที่พบมี 4 ลักษณะ เช่น ที่ราบระหว่างหุบเขา (intermontane plain) ที่ราบในพื้นที่หุบเขาระดับต่ำ (plain in low mountain zone), alluvial plain, และที่ราบชายฝั่งทะเล (coastal plain) ปริมาณสำรองของพีทจากแหล่ง U Minh Thoung และแหล่ง U Minh Ha รวมอาจถึง 426 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งคิดเป็นปริมาณมากกว่า 75% ของปริมาณสำรองถ่านหินของประเทศ

2.2.5 แร่สำหรับการก่อสร้าง (Construction Minerals)

1) หินปูน (limestone)

หินปูนที่พบสามารถแบ่งออกได้เป็น organic limestone และ bio-chemical limestone โดยที่ organic limestone จะประกอบไปด้วยเปลือกหอยและปะการัง มีอายุในช่วง Quaternary ซึ่งบ่งชี้ว่า หินปูนนี้เกิดขึ้นในช่วงแนวชายหาด ส่วนหินปูนอีกชนิดหนึ่งพบว่าการกระจายตัวในบริเวณ Bac Bo, North Trung Bo, และ West Nam Bo โดยหินที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจจะเป็นชุดหิน Bac Son ที่มีอายุในช่วง Carboniferous – Permian และชุดหิน Dong Giao ที่มีอายุในช่วง Triassic หินปูนที่ค้นพบนี้มีปริมาณสำรองทั้งแบบ indicated และ inferred จากทั้ง 91 เหมือง ประมาณ 1,300 ล้านตัน ในขณะที่ทางทฤษฎีแล้วน่าจะเป็นแหล่งที่มีปริมาณสำรองถึงแสนล้านตัน

2) หินก่อสร้างและหินประดับ (Construction and Facing Stones)

หินก่อสร้างและหินประดับที่มีคุณภาพดีพบได้ในหิน intrusive magmatic rocks โดยจาก 76 แหล่งที่มีการศึกษาแล้วนั้น พบว่ามี 16 แหล่งที่ให้ปริมาณสำรองของหินก่อสร้างถึง 1,611 ล้านลูกบาศก์เมตร และ 241 ล้านลูกบาศก์เมตรสำหรับหินประดับ และจากหิน effusive rocks จะมี 52 แหล่งที่ได้ทำการศึกษา และจาก 15 แหล่งที่ได้ทำการสำรวจแล้วพบว่ามีปริมาณสำรองของหินก่อสร้างถึง 358 ล้านลูกบาศก์เมตร และ 24 ล้านลูกบาศก์เมตรสำหรับหินประดับ

2.2.6 แร่พลังงาน (Energy Minerals)

1) ถ่านหิน (Coal)

ในประเทศเวียดนามสามารถแบ่งถ่านหินที่พบออกได้เป็น 4 ประเภท ตามลำดับของการแปรสภาพ ได้แก่ high, medium, low และ non-metamorphisms ซึ่งแต่ละชนิดมีลักษณะ การใช้งาน ปริมาณสำรอง และพื้นที่ที่พบแตกต่างกันออกไป ดังนี้

High metamorphism ประกอบไปด้วย meager coal, semi-anthracite และ anthracite พบมากบริเวณตะวันออกของ Bac Bo ซึ่งรวมถึงแอ่ง Bao Dai และ Hon Gai โดยมี demonstrated reserves ของทั้ง 82 เหมือง มากกว่า 2 พันล้านตัน

Medium metamorphism ประกอบไปด้วย bituminous coal และ coking coal พบมากในบริเวณจังหวัด Thai Nguyen, Nunh Binh, Son La และ Lai Chau โดยมี demonstrated reserves ของทั้ง 37 เหมือง มากกว่า 20 ล้านตัน

Low metamorphism ประกอบไปด้วย lignite และ brown coals โดยมี demonstrated reserves มากกว่า 100 ล้านตัน ยกเว้นแหล่ง Ha Noi depression ซึ่งจากการเจาะสำรวจปิโตรเลียมพบว่าแหล่งนี้จะมีปริมาณสำรองตามทฤษฎีของ neogene lignite ใหญ่ที่สุดในประเทศเวียดนาม คืออาจมีมากถึง 250 พันล้านตัน

ส่วน Non metamorphism หรือ Peat ปัจจุบันมีการใช้งานในอุตสาหกรรมและการทำปุ๋ย

กล่าวโดยสรุป ในปัจจุบันทรัพยากรแร่ของประเทศอาจแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม

- 1) แหล่งแร่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ แหล่งแร่บ็อกไซต์ แร่หายาก แอนทราไซต์ ลิควินท์ อะพาไทต์ กลุ่มหินและทรายสำหรับก่อสร้าง ดินขาว ทรายแก้ว และน้ำแร่
- 2) แหล่งแร่ที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ แหล่งแร่ดีบุก หังสเดน ทองคำ ดินเหนียว โครเมียม เหล็ก พลวง ตะกั่ว สังกะสี นิเกิล ยูเรเนียม เบนโทไนท์ ไพโรฟิลไลต์ และกราไฟท์
- 3) แหล่งแร่ที่มีศักยภาพค่อนข้างต่ำ ได้แก่ แหล่งแร่ไฟไรต์ แมงกานีส และ fat coal

ตารางที่ 1 ปริมาณสำรองแหล่งแร่ต่าง ๆ ของประเทศ

Mineral groups	Units	Resources and Reserves		Remarks
		Estimated Reserves	Possible Resources	
1. Mineral Resources with high potential				
- Anthracite	mil. Tons	3,520	6,000	Concentrate
- Lignite	”		200,000	
- Bauxite	”	450	4,000	
- Rare earth	”	11	22	
- Kaolin-pyrophyllite	”	--	--	
- Serpentine	”	15	21	
- Glass sand (silica)	”	301	727	
- Diatomite	”	100		
- Cement limestone	”	10,692	Distributed mainly in the North and North Central	

- Building stone	mil. M ³	785	41,839	
- Facing stone	„	133.5	11,936	
- Thermo- mineral water	m ³ /day	32,469		
2. Mineral Resources with Medium Potential				
- Iron ore	mil. Tons	1,200	2,000	
- Titanium	„	15.71	19.44	
- Chromium	„	33.8		
- Manganese	„	12.31	28.03	
- Copper	‘000 tons	718	6,798	
- Placer tin	‘000 SnO ₂ ‘000 Sn			Placer tin has been depleted
- Primary tin	‘000 SnO ₂ ‘000 Sn	61	118	
- Lead – zinc	‘000 tons	640	840	
- Gold	tons	64.55	188.9	
- Apatite	Mil. Tons	908	1,665	
- Kaolin	„	320	80	
- Graphite	„	13.5	21.7	

Source: Master Plan for development of mining industry of Vietnam to 2010, updated and supplemented

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment : Terms and Conditions)

3.1 นโยบายส่งเสริมการลงทุน (Investment Promotion Policy)

กฎหมายการส่งเสริมการลงทุนฉบับแรกได้รับการอนุมัติและเห็นชอบจากสภาแห่งชาติเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1987 หลังจากนั้นก็มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระของตัวบทกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพการลงทุนและปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงาน จนกระทั่งได้มีการออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ทดแทนกฎหมายฉบับเก่า เมื่อเดือนพฤศจิกายน 1996 กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของเวียดนามนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นกฎหมายที่เปิดกว้างและเอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากที่สุดฉบับหนึ่งในประเทศแถบนี้ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากรัฐบาลได้มีนโยบายปฏิรูปประเทศหรือ นโยบาย Doi Moi ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมการลงทุน ประกอบกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 ในปี 1991 และครั้งที่ 8 ในปี 1996 การประชุมได้เน้นย้ำถึงนโยบายเศรษฐกิจการตลาดที่หลากหลาย (multi-sector market economy) แบบสังคมนิยมภายใต้การกำกับดูแลของภาครัฐ และการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรของรัฐอย่างกว้างขวาง

นอกเหนือการปรับปรุงกฎหมายทางเศรษฐกิจ และการเร่งก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคของประเทศแล้ว รัฐยังได้ดำเนินการปฏิรูปการบริหารงานเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หนึ่งในรูปแบบของการปฏิรูปครอบคลุมการลงทุนจากต่างประเทศ ในปี 1996 มีการรวมหน่วยงานคณะกรรมการวางแผนแห่งชาติ (State Planning Committee) และ คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือและการลงทุนแห่งชาติ (State Committee for Co-operation and Investment) เป็นกระทรวงวางแผน (Ministry of Planning, MPI) ซึ่งในปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ปัจจัยหลักที่สำคัญในการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศคือการที่รัฐมีบทบาทที่จำกัดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งรวมถึงการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชน นี่คือนโยบายหนึ่งของนโยบาย "Doi Moi" หรือนโยบายปฏิรูปประเทศ นโยบายได้นำไปสู่ความอิสระด้านราคาและการค้าและมีการยกเลิกการขาดดุลให้ภาครัฐและการขาดทุนของภาครัฐ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนเป็นระบบอัตราเดียวเพื่อสะท้อนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของต่างประเทศอย่างใกล้ชิด มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆในด้านการค้าระหว่างประเทศ มีการอนุญาตให้บริษัททำการนำเข้าส่งออกได้โดยตรง ข้อจำกัดด้านการนำเข้าส่งออกลดน้อยลง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรามีความเป็นอิสระมากขึ้น และระบบธนาคารมีการปรับปรุงเป็นระบบสองระดับ ธนาคารพาณิชย์มีการแยกตัวออกมาจากธนาคารของรัฐและธนาคารกลาง การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการออมและการใช้มาตรการควบคุมเงินสต็อกอย่างเข้มงวด เพื่อเป็นการลดการขาดดุลด้านงบประมาณ มีการออกพันธบัตรตราสารหนี้ทดแทนการกู้ยืมเงินตรา ในด้านการคลัง รัฐได้ขยายฐานของผู้เสียภาษีและเริ่มใช้อัตรภาษีเดียวสำหรับกำไรของบริษัทในทุกภาคของเศรษฐกิจ เพิ่มความเข้มแข็งโครงสร้างกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจการตลาดที่หลากหลาย กล่าวโดยสรุป การปรับปรุง

เปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติได้ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในรูปของการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

3.2 รูปแบบการลงทุน

การลงทุนของต่างชาติเป็นไปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การลงทุนของต่างชาติ 100%
- 2) การร่วมลงทุน (Joint Venture) หุ้นส่วนชาวต่างชาติต้องร่วมลงทุนอย่างน้อย 30% ในกรณีพิเศษสัดส่วนการถือหุ้นอาจลดลงมาเป็น 20% เงินทุนจดทะเบียนอย่างน้อยต้องเป็น 30% ของเงินลงทุนทั้งหมด
- 3) การร่วมมือทางธุรกิจตามสัญญา (Business Cooperation Contract, BCC) เป็นสัญญาระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนชาวเวียดนามเพื่อดำเนินธุรกิจ รูปแบบการลงทุนนี้มีความคล่องตัวกว่าแบบอื่นๆ

3.3 การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ตามกฎหมายที่ดินเป็นของรัฐ บริษัทต่างชาติและบริษัทท้องถิ่นมีสิทธิเช่าที่ดินจากรัฐสำหรับการดำเนินกิจการของโครงการนั้น

บริษัทต่างชาติมีสิทธิเช่าที่ดินโดยตรงจากรัฐหรือจากบริษัทต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ระยะเวลาสูงสุดของสัญญาเช่า 70 ปี

3.4 ภาษี (สรุปที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศ)

3.4.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

โดยปกติ ภาษีเงินได้นิติบุคคลจะเรียกเก็บในอัตรา 32% สำหรับธุรกิจภายในประเทศ และบริษัทต่างชาติ

สำหรับโครงการลงทุนใหม่ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม อาชีพหรือพื้นที่ที่มีการส่งเสริมการลงทุน อัตราภาษีจะเป็น 25%, 20% และ 15%

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการลงทุนของต่างชาติโดยตรงและการลงทุนในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจจะเป็น 25% และสามารถลดลงเป็น 20%, 15% และ 10% ในกรณีที่โครงการเป็นโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเป็นโครงการที่เป็นการลงทุนในพื้นที่กันดาร

ชาวเวียดนามในต่างประเทศที่ลงทุนในประเทศเวียดนามตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 20% ยกเว้นในกรณีที่เสียในอัตรา 10% อยู่แล้ว

ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการโอนเงินทุน (Corporate Income Tax on Capital Transfer) จะเสียในอัตรา 25% ของเงินได้ที่โอน หากเป็นการโอนให้กับรัฐวิสาหกิจจะได้รับการยกเว้นภาษี

หากเป็นการโอนให้กับบริษัทของชาวเวียดนาม จะเสียภาษีในอัตรา 10% ของรายได้ที่ต้องชำระภาษี

3.4.2 ภาษีหัก ณ ที่จ่ายเก็บจากผลกำไรที่ส่งกลับ (Withholding Profits Remittance Tax)

เมื่อมีการโอนกำไรจากการประกอบธุรกิจออกนอกประเทศ (รวมทั้งกำไรจากการขายทรัพย์สิน) นักลงทุนต่างชาติจะต้องเสียภาษีในอัตราดังนี้

- อัตรา 3% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุนเป็นเงิน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือมากกว่า รวมทั้งโครงการ BOT, BTO, BT และโครงการในพื้นที่เพื่อการส่งออก โดยไม่คำนึงถึงจำนวนเงินลงทุน อัตราภาษีนี้ยังใช้กับนักลงทุนชาวเวียดนามที่มีถิ่นพำนักอาศัยในต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศโดยไม่คำนึงถึงจำนวนเงินลงทุน
- อัตรา 5% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุน 5-10 ล้านดอลลาร์
- อัตรา 7% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุนน้อยกว่า 5 ล้านดอลลาร์

3.4.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

อัตรา 0% สำหรับสินค้าส่งออก การซ่อมเครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก การส่งออกแรงงาน

อัตรา 5% สำหรับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น น้ำ ปุ๋ย ยา เครื่องจักร ถ่านหิน เป็นต้น

อัตรา 10% เป็นอัตรามาตรฐาน สำหรับสินค้าและบริการทั่วไป เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า เหมืองแร่ อาหารสำเร็จรูป บริการขนส่งไปรษณีย์ การท่องเที่ยว การประกันภัย เป็นต้น

อัตรา 20 % สำหรับการค้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับมีค่า ตัวแทนบริษัทขนส่ง บริการนายหน้า

3.4.4 ภาษีนำเข้า (Import Duty)

อัตราภาษีนำเข้าทั้งอัตราพิเศษ (Preferential Rate) และอัตราปกติ (Normal Rate) มีหลายอัตรา ได้แก่ 0%, 1%, 3%, 5%, 10%, 15%, 30%, 40%, 50%, 60% และ 100%

ภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรี Asean (AFTA) อัตราภาษีของสินค้าทุกประเภทจะลดลงเหลือ 0-5% ภายในปี 2006

บริษัทชาวต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษี หากสอดคล้องกับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- 1) เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่นำเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ถาวร ยานพาหนะขนส่งพิเศษที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการผลิตนำเข้ามาเป็นทรัพย์สินถาวร ยานพาหนะขนส่งพนักงาน (รถยนต์ขนส่งขนาด 24 ที่นั่งหรือมากกว่า และ เรือ)
- 2) ชิ้นส่วน อะไหล่ โครงสร้าง แบบหล่อ และส่วนประกอบต่างๆของเครื่องจักร อุปกรณ์และยานพาหนะข้างต้น
- 3) นอกจากนี้ บริษัทที่ลงทุนในกิจการโรงแรม สำนักงานและอพาร์ทเมนต์ให้เช่า อาคารที่พักอาศัย ศูนย์การค้า การให้บริการด้านเทคนิค ซุปเปอร์มาร์เก็ต สนามกอล์ฟ แหล่งท่องเที่ยว

ศูนย์กีฬา ศูนย์บันเทิง โรงพยาบาลและคลินิก การบริการด้านการฝึกอบรม วัฒนธรรม การเงิน การธนาคาร ประกันภัย การตรวจสอบบัญชี การให้คำปรึกษา จะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า 1 ครั้งของอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์

- 4) วัตถุดิบและอื่นๆนำเข้าสำหรับโครงการ BOT, BTO และ BT
- 5) พืชและสัตว์หรือสารเคมีสำหรับการเกษตรนำเข้ามาใช้ในโครงการการเกษตร ป่าไม้และประมง
- 6) วัสดุการก่อสร้างนำเข้าเพื่อเป็นทรัพย์สินถาวรและไม่สามารถผลิตในประเทศได้
- 7) วัตถุดิบนำเข้ามาเพื่อผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิต หรือสำหรับการผลิตชิ้นส่วน อะไหล่ โครงสร้าง เครื่องใช้ แบบหล่อและชิ้นส่วนต่างๆสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ข้างต้น
- 8) สินค้าและวัสดุอื่นๆสำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษตามที่กำหนดโดยนายกรัฐมนตรี
- 9) โครงการลงทุนที่อยู่ในรายการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษและโครงการในเขตพื้นที่ทุรกันดาร จะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าของวัตถุดิบที่ใช้สำหรับการผลิตเป็นระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่เริ่มการผลิต
- 10) การยกเว้นภาษีนำเข้าของโครงการหรือวัสดุ เครื่องจักรอุปกรณ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ จะครอบคลุมถึงการขยายอายุโครงการหรือการทดแทนหรือการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- 11) โดยหลักการ วัสดุ ชิ้นส่วน อะไหล่ และอุปกรณ์ที่นำเข้ามาสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก จะต้องชำระภาษีนำเข้าก่อน แต่สามารถเรียกคืนได้เมื่อมีการส่งออกสินค้าสำเร็จรูป รัฐอนุญาตให้บริษัทที่ส่งออกอย่างน้อย 50% จัดตั้งคลังสินค้าปลอดภาษี สินค้านำเข้าที่อยู่ในคลังสินค้าปลอดภาษีจะไม่ต้องชำระภาษีนำเข้าทันที

3.4.5 ภาษีส่งออก (Export Duty)

อัตราภาษีส่งออกมีดังนี้

- 4% สำหรับการส่งออกน้ำมันดิบ
- 5%, 15%, 20% สำหรับไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
- 4% สำหรับเม็ดมะม่วงหิมพานต์
- 1%, 2%, 5%, 10%, 20% สำหรับสินแร่
- 1%, 3%, 5% สำหรับอัญมณีมีค่า
- 35%, 40%, 45% สำหรับ metallic waste
- 5% สำหรับผลิตภัณฑ์กึ่งโลหะ
- 10% สำหรับสัตว์มีชีวิต
- 3%, 10% สำหรับ botanic materials

3.4.6 ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Personal Income Tax)

ปัจจุบันมีบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4 ประเภท คือ ชาวเวียดนามอาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม ชาวเวียดนามอาศัยในต่างประเทศ บุคคลที่อาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม (กลุ่มนี้ไม่รวมชาวต่างชาติส่วนใหญ่) และชาวต่างชาติที่อาศัยในประเทศเวียดนาม ชาวต่างชาติที่อาศัยในประเทศเวียดนามเกิน 180 วันภายใน 1 ปี จะเป็น Resident เว้นแต่ที่ระบุไว้ในสัญญาด้านภาษีที่ทำไว้กับต่างชาติ ชาวต่างชาติที่เป็น Resident จะเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า สำหรับชาวต่างชาติที่เป็น Non Resident จะเสียภาษีในอัตรา 25% สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศ หากอาศัยอยู่ในประเทศระหว่าง 30-183 วัน หากอาศัยอยู่น้อยกว่า 30 วันไม่ต้องเสียภาษี

ชาวต่างชาติที่เป็น Resident และชาวเวียดนามที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศจะต้องเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า ซึ่งเริ่มตั้งแต่ 10% สำหรับรายได้มากกว่า 8 ล้านต่อเดือน จนถึง 50% สำหรับรายได้มากกว่า 120 ล้านต่อเดือน

3.5 การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิพิเศษ

เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนในภาคธุรกิจบางประเภท จึงได้มีการกำหนดโครงสร้างภาษีกำไรพิเศษดังนี้

3.5.1 อัตราภาษี 20%

สำหรับโครงการที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- ส่งออกผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อย่างน้อย 50%
- จ้างพนักงานจำนวน 500 คนหรือมากกว่า
- ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- ลงทุนในการค้นคว้าและวิจัย
- การปลูกหรือการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ป่าไม้หรือจากทะเล
- การใช้ประโยชน์วัตถุดิบที่มีในประเทศค่อนข้างมาก การแปรรูปและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตที่ใช้วัตถุดิบท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก ตามที่ระบุไว้ในกฎเกณฑ์ของแต่ละภาคอุตสาหกรรม

อัตราภาษีนี้มีผลบังคับใช้ 10 ปีนับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ยังยกเว้นภาษีให้ในปีแรกที่มีกำไร และเสียภาษีอัตรา 50% สำหรับปีถัดไป

3.5.2 อัตราภาษี 15%

สำหรับโครงการที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- ส่งออกอย่างน้อย 80%
- ลงทุนในอุตสาหกรรมโลหะ เคมีพื้นฐาน การผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ ปิโตรเคมี ปุ๋ย ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์
- การก่อสร้างและการ operate โครงการระบบสาธารณูปโภค

- การปลูกพืชล้มลุกสำหรับอุตสาหกรรม
- การลงทุนในพื้นที่กันดาร (รวมอุตสาหกรรมโรงแรม)
- โอนทรัพย์สินให้กับรัฐหลังสิ้นสุดโครงการโดยไม่มีการชดเชยใดๆ
- โครงการที่เสียภาษีในอัตรา 20% ที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้างต้น 2 เงื่อนไข

อัตราภาษี 15% จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 12 ปี นับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ ยังมีการยกเว้นภาษีให้ 2 ปีนับจากเริ่มมีกำไร และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 3 ปี

3.5.3 อัตราภาษี 10%

สำหรับโครงการต่อไปนี้

- การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่กันดาร
- การลงทุนในพื้นที่กันดารหรือพื้นที่ภูเขา
- การปลูกป่า
- โครงการที่มีการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษ

อัตราภาษีนี้มีผลบังคับใช้ 15 ปี นับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ยังยกเว้นภาษีให้ใน 4 ปีแรกที่มีกำไร และเสียภาษีอัตรา 50% สำหรับ 4 ปีถัดไป

โครงการปลูกป่า โครงการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ภูเขา พื้นที่ห่างไกล และโครงการขนาดใหญ่ที่ระบุว่าเป็นโครงการที่ต้องได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ จะได้รับการยกเว้นภาษีเป็นเวลา 8 ปี

อัตราภาษีพิเศษสำหรับบริษัทที่เป็นของชาวต่างชาติหรือเป็นการร่วมลงทุนในสัญญาความร่วมมือที่ระบุว่าเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ จะได้รับสิทธิตลอดอายุโครงการ

3.5.4 เขตอุตสาหกรรม

อัตราภาษี 10%

- สำหรับบริษัทและการบริการอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง บริษัทเหล่านี้ได้รับการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลา 8 ปี
- สำหรับบริษัทที่มีพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในเขตอุตสาหกรรม บริษัทเหล่านี้จะได้รับการยกเว้นภาษี 4 ปี และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 4 ปี
- สำหรับโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ส่งออก จะได้รับการยกเว้นภาษี 4 ปี
- สำหรับโรงงานในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมและมีการส่งออกอย่างน้อย 80% จะได้รับการยกเว้นภาษี 2 ปี และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 2 ปี

อัตราภาษี 15%

- สำหรับโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกน้อยกว่า 80% จะได้รับการยกเว้นภาษี 2 ปี ในกรณีที่มีการส่งออกระหว่าง 50-80% จะได้รับการลดหย่อนภาษี 50% เป็นระยะเวลา 2 ปี

อัตราภาษี 20%

- โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมในธุรกิจบริการ จะได้รับการยกเว้นภาษี 1 ปี

3.6 การโอนเงินกลับประเทศ และการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน (Repatriation and Convertibility)

3.6.1 ข้อกำหนดการโอนเงินกลับประเทศ

นักลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในประเทศเวียดนามมีสิทธิในการโอนเงินต่อไปนี้ที่ได้จากการประกอบธุรกิจกลับประเทศ : กำไรจากการประกอบธุรกิจ รายรับจากการบริการและเทคโนโลยี เงินทุนและดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศ เงินลงทุน รายได้และทรัพย์สินอื่นๆที่ครอบครองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

พนักงานชาวต่างชาติที่ทำงานในธุรกิจที่ลงทุนโดยชาวต่างชาติหรือเป็นคู่สัญญาร่วมลงทุนในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจ สามารถโอนเงินค่าจ้างหรือรายได้อื่นที่ถูกต้องตามกฎหมายในรูปเงินตราต่างประเทศ หลังจากชำระภาษีเงินได้ส่วนบุคคลและค่าใช้จ่ายอื่นๆแล้ว

3.6.2 ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา

การซื้อ การขาย การกู้ยืมและการโอนเงินตราต่างประเทศจะต้องกระทำที่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารชาติ อัตราแลกเปลี่ยนจะถูกกำหนดโดยธนาคารชาติ

3.6.3 การแลกเปลี่ยนสกุลเงินในการโอนเงินออกนอกประเทศ

เงินลงทุนหรือรายได้ (โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นเงินสกุลต่างประเทศหรือเงินดอง) จากการประกอบธุรกิจที่ลงทุนโดยชาวต่างชาติ จะต้องนำไปฝากไว้ที่ธนาคารของเวียดนาม ธนาคารร่วมลงทุนหรือธนาคารสาขาของต่างชาติในเวียดนาม ในกรณีพิเศษ บริษัทสามารถเปิดบัญชีเงินกู้ที่ธนาคารในต่างประเทศได้หลังจากได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการชาติ

3.7 นโยบายด้านแรงงาน

3.7.1 ใบอนุญาต/วีซ่าสำหรับชาวต่างชาติ

บริษัทชาวต่างชาติจะต้องให้ความสำคัญในการว่าจ้างพนักงานชาวเวียดนาม สำหรับการว่าจ้างพนักงานชาวต่างชาติ บริษัทจะต้องส่งหนังสือไปยังกรมแรงงานอธิบายถึงความจำเป็นในการว่าจ้างพนักงานต่างชาติพร้อมด้วยหนังสือแสดงคุณสมบัติและประสบการณ์ของพนักงาน

3.7.2 กฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง

1) กฎหมายแรงงานปี 1994

กฎหมายแรงงานระบุเนื้อหาสาระด้านแรงงาน เช่น สิทธิและเงื่อนไขของนายจ้างและพนักงาน ชั่วโมงการทำงาน สัญญาว่าจ้าง การชำระเงินประกันสังคม ค่าจ้างล่วงเวลา การนัดหยุดงาน การเลิกว่าจ้าง เป็นต้น

2) สวัสดิการสังคม

บริษัทต่างชาติจะต้องชำระเงินจำนวน 15% ของค่าจ้างพนักงานชาวเวียดนามเพื่อเป็นค่าสวัสดิการสังคม และต้องชำระเงินอีก 5% เป็นเงินกองทุนสวัสดิการสังคมที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัทและร่วมบริหารโดยพนักงาน

บริษัทจะต้องจ่ายเงิน 2% ของค่าจ้างพนักงานเข้าไปในกองทุน ในขณะที่พนักงานจ่าย 1% ของค่าจ้างสำหรับเป็นค่าประกันสุขภาพ

3.8 การปกป้องการลงทุน

3.8.1 นโยบายการแข่งขัน

เวียดนามลงนามในสนธิสัญญากรุงปารีสและมาดริด และเป็นสมาชิกขององค์การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (World Intellectual Property Organisation) ซึ่งก่อตั้งจาก Stockholm Convention เมื่อเดือนมีนาคม 1993

3.8.2 การยึดทรัพย์สินและการชดเชย

ประเทศเวียดนามได้ลงนามในสัญญาความร่วมมือการปกป้องการลงทุนกับ 35 ประเทศ ผลประโยชน์ของนักลงทุนได้รับการประกันแม้แต่ในกรณีที่เลวร้ายที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของโครงการ การเปลี่ยนแปลงการยกเว้นภาษีหรือการลดหย่อนหรือในทางกลับกันรัฐจะพิจารณาในการชดเชยด้วยผลที่น่าพอใจ

3.8.3 การจัดข้อขัดแย้ง

การจัดข้อขัดแย้งระหว่างคู่สัญญาในบริษัทหรือในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจ โดยปกติจะเป็นการเจรจาหรือการประนีประนอมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ คู่สัญญาโดยการตกลงร่วมกันอาจจะเลือกสถาบันหรือองค์กรต่อไปนี้เป็นตัวกลางในการเจรจาประนีประนอม

- ศาลของประเทศเวียดนาม
- หน่วยงานเจรจาประนีประนอมของประเทศ ของต่างชาติหรือของนานาชาติ
- หน่วยงานเจรจาประนีประนอมที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงร่วมกันของคู่สัญญา

ข้อขัดแย้งระหว่างบริษัทต่างชาติที่ลงทุนในรูปแบบต่างๆในประเทศกับหน่วยงานของรัฐจะได้รับการเจรจาประนีประนอมโดยองค์กรเจรจาประนีประนอมของเวียดนามหรือศาลตามกฎหมายเวียดนาม

คำตัดสินขององค์กรเจรจาประนีประนอมของต่างชาติมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 1995 เมื่อเวียดนามเป็นสมาชิกของ New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitration Awards.

3.9 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน

กระทรวงวางแผนและลงทุน (Ministry of Planning and Investment, MPI)

2 Hoang Van Thu, Hanoi, Vietnam

Tel (844) 823 4453 Fax: (844) 845 9271 Website : www.mpi.go.vn

4. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนด้านแร่ (Mineral Investment : Terms and Conditions)

4.1 นโยบายด้านแร่

เพื่อเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนจากในและต่างประเทศในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในวันที่ 20 มีนาคม 1996 สภาแห่งชาติของประเทศได้ลงมติรับรองกฎหมายแร่ และภายใต้พื้นฐานนี้ กระทรวงที่เกี่ยวข้องได้มีการออกกฎหมายต่อเนื่องเพื่อเป็นสนับสนุนกฎหมายแร่ สร้างระบบที่เป็นระเบียบในการกำกับ ดูแลการดำเนินการด้านแร่ กฎหมายแร่ได้เอื้ออำนวยให้กับนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการดึงดูดการลงทุนจากหลายภาคอุตสาหกรรมเข้ามาสู่กิจการด้านแร่นโยบายด้านแร่พื้นฐานของประเทศที่กำหนดในกฎหมายแร่รวมถึง

- ทรัพยากรแร่ในแผ่นดิน เกาะแก่ง ผืนน้ำ ทะเล รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจและไหล่ทวีปของประเทศเป็นของประชาชนและจัดการอย่างเป็นธรรมโดยรัฐ
- รัฐเป็นผู้ลงทุนและทำการสำรวจแร่ชั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สำหรับการวางแผนและการกำหนดนโยบายด้านแร่แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ กระตุ้นภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศในการให้ความร่วมมือในด้านการสำรวจแร่
- รัฐสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ให้สิทธิและอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษสำหรับการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ทุรกันดาร ให้สิทธิพิเศษสำหรับโครงการที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าต่อเศรษฐกิจและสังคม
- รัฐปกป้องสิทธิความเป็นเจ้าของของเงินทุน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์ขององค์กรและภาคเอกชนในด้านแร่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแร่และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- รัฐจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไขที่เหมาะสมให้กับรัฐวิสาหกิจให้มีบทบาทเป็นผู้นำในการทำเหมืองและการแต่งแร่ที่สำคัญของประเทศ
- รัฐจะเป็นผู้บริหาร ปกป้อง แบ่งปัน การใช้ทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งการปกป้องสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง ให้หลักประกันด้านการป้องกันประเทศ ความมั่นคงปลอดภัย ความปลอดภัยของแรงงานตลอดจนอาชีวอนามัยของกิจการด้านแร่
- รัฐปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่และการแต่งแร่

รัฐบาลได้มีการศึกษาการปรับปรุงนโยบายด้านแร่อย่างใกล้ชิด ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อต้องการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่อย่างจริงจัง ภายหลังจากมีการประกาศใช้กฎหมายแร่ในปี 1998 กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดสัมมนาเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อปรับปรุงกฎหมายแร่ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เอง รัฐจึงได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงที่ 76/2000/ND-CP ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2000 แทนกฎหมายฉบับเก่า 68/CP ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 1996 บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้ได้มีการขยายความ ปรับปรุงเนื้อหาสาระเพื่อให้สอดคล้องกับ

ความต้องการของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ กรมธรณีวิทยาและแร่ (Department of Geology and Minerals of Vietnam) ได้รับการโอนย้ายให้เข้าไปสังกัดกับกระทรวงที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resources and Environment, MONRE) กรมธรณีและแร่ก็ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมกฎหมายแร่ ร่างกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งให้สภาอนุมัติ ทั้งนี้เป็นไปตามแผนงานการปรับปรุงกฎหมายปี 2005 รายละเอียดของการปรับปรุงกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา อย่างไรก็ตาม เนื้อหาสาระจะมุ่งเน้นไปยังการส่งเสริมการลงทุนกับการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแลของภาครัฐ

4.2 สาระสำคัญของกฎหมายแร่และกฎระเบียบต่างๆ

รัฐธรรมนูญของประเทศปี 1992 มาตราที่ 17 กำหนดว่า พื้นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ทะเลสาบ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรแร่ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าเป็นสมบัติของชาตินั้นประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของ หลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี 1992 แล้ว ก็ได้มีการประกาศใช้กฎหมายปิโตรเลียมปี 1993 กฎหมายแร่ปี 1996 กฎหมายทรัพยากรน้ำปี 1998

4.2.1 สาระสำคัญของกฎหมายด้านแร่

- ให้หลักประกันว่าทุกคนในประเทศเป็นเจ้าของทรัพยากรแร่
- ให้สิทธิแก่รัฐในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่และกิจกรรมด้านแร่
- กำหนดสิทธิและเงื่อนไขของรัฐวิสาหกิจทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่นในด้านทรัพยากรแร่
- กำหนดความรับผิดชอบในการป้องกันและการใช้ทรัพยากรแร่ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- กระตุ้นให้มีการลงทุนพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- กำหนดสิทธิและเงื่อนไขของภาคเอกชนในการดำเนินการด้านแร่ พร้อมทั้งหน้าที่ที่กระทำได้และไม่สามารถกระทำได้

4.2.2 กฎระเบียบเหมืองแร่ (Mining Regulations)

เนื้อหาสาระที่สำคัญๆ ของกฎระเบียบตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ 76/2000-ND-CP ของกระทรวงอุตสาหกรรม และประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ 06/2003/QD-BTNMT มีดังนี้

1) ใบอนุญาตด้านแร่

องค์กรและส่วนบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการด้านแร่จะรวมถึง องค์กรภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายรัฐวิสาหกิจ องค์กรตามกฎหมายบริษัท กฎหมายสหกรณ์ และอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนโดยภาครัฐ และรวมถึงบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย องค์กรต่างประเทศ บุคคล หรือองค์กรร่วมลงทุนซึ่งมีชาวต่างชาติเป็นผู้ร่วมลงทุนตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการลงทุนของต่างชาติในประเทศเวียดนาม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ออกใบอนุญาตดังต่อไปนี้

- ใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้น (Mineral Prospecting License)
- ใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ (Mineral Exploration License)
- ประทานบัตรเหมืองแร่และใบอนุญาตแต่งแร่ (Mineral Mining License and Mineral Processing License) ยกเว้นใบอนุญาตทำเหมืองแร่และแต่งแร่ที่ออกโดยคณะกรรมการประชาชนจังหวัดหรือเมือง (People Committee's of Provinces or Cities)
- ประทานบัตรเหมืองแร่และแต่งแร่สำหรับแร่ที่ใช้ในการก่อสร้างที่อนุญาตให้กับบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนของต่างชาติ

2) สาระสำคัญของใบอนุญาตด้านแร่

- ใบอนุญาตการสำรวจแร่เบื้องต้นมีอายุไม่เกิน 12 เดือนและไม่มีสิทธิเฉพาะตัวและไม่สามารถโอนสิทธิได้ พื้นที่ขออนุญาตไม่เกิน 2,000 ตารางกิโลเมตร หากพื้นที่เกิน 100 ตารางกิโลเมตร สามารถต่อใบอนุญาตได้ 1 ครั้งแต่ไม่เกิน 12 เดือน
- ใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่มีอายุไม่เกิน 24 เดือน และสามารถต่ออายุได้หลายครั้งแต่ไม่เกิน 24 เดือน และสามารถออกใบอนุญาตใหม่ได้ ผู้ถือใบอนุญาตมีสิทธิพิเศษในการขออนุญาตทำเหมืองแร่ และมีสิทธิในการแต่งแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องขออนุญาตแต่งแร่ก่อน และมีสิทธิในการสำรวจแร่เพิ่มเติมในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตทำเหมืองแร่ ผู้ถือใบอนุญาตมีสิทธิคืนพื้นที่ทั้งหมดหรือบางส่วนได้
- นักลงทุนสามารถถือครองใบอนุญาตหลายใบได้ แต่ไม่เกิน 5 ใบอนุญาต และพื้นที่ทั้งหมดจะต้องไม่เกิน 5 เท่าของพื้นที่ที่สามารถอนุญาตได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดแร่
- เพื่อเป็นการต่อใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตได้ครบถ้วน และการต่อใบอนุญาตทุกครั้ง ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องคืนพื้นที่อย่างน้อย 30% ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่โลหะมีค่า (ทองคำ เงิน ทองคำขาว) แร่มีค่า (เพชร มรกต ทับทิม ไพลีน) จะไม่เกิน 100 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ถ่านหิน แร่โลหะ (ยกเว้นโลหะมีค่า) แร่โลหะ (ยกเว้นวัสดุก่อสร้าง) ในแผ่นดินใหญ่ ทั้งที่มีพื้นผิวน้ำหรือไม่มีก็ตาม จะไม่เกิน 200 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ตามไหล่ทวีป จะไม่เกิน 500 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้างในแผ่นดินใหญ่ ทั้งที่มีพื้นผิวน้ำหรือไม่มีก็ตาม จะไม่เกิน 10 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจน้ำแร่ธรรมชาติและน้ำร้อน จะไม่เกิน 20 ตารางกิโลเมตร
- ประทานบัตรเหมืองแร่จะมีอายุไม่เกิน 30 ปี และสามารถต่ออายุได้หลายครั้ง แต่ไม่เกิน 20 ปี ผู้ถือใบอนุญาตสามารถคืนใบอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนได้
- ใบอนุญาตแต่งแร่ อายุของใบอนุญาตแต่งแร่ขึ้นอยู่กับการศึกษาความเป็นไปได้ของการแต่งแร่ ผู้ถือใบอนุญาตสามารถโอนสิทธิใบอนุญาตได้

- สำหรับนักลงทุนต่างประเทศ ประธานบัตรเหมืองแร่และใบอนุญาตแต่งแร่จะได้รับพร้อมกับใบอนุญาตลงทุนตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ใบอนุญาตการลงทุนที่ออกให้บริษัทต่างชาติหรือชาวต่างชาติหรือการร่วมลงทุนกับต่างชาติสำหรับโครงการเหมืองแร่จะครอบคลุมตั้งแต่การสำรวจ การทำเหมืองแร่และการแต่งแร่
- ชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ เมื่อลงทุนในประเทศสามารถมีสิทธิที่จะเลือกใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติหรือกฎหมายส่งเสริมการลงทุนของประเทศ

3) การยื่นขอใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้น

ประกอบด้วย

- ใบคำร้องของใบอนุญาต (แบบฟอร์ม หมายเลข 01) พร้อมทั้งสำเนาแผนที่ที่จะทำการสำรวจจำนวน 4 ชุด ขอบเขตพื้นที่จะเป็นตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 1X1 ตารางกิโลเมตรในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วนไม่น้อยกว่า 1:100,000 ตามแผนที่ของประเทศระบบพิกัดฉาก
- ข้อเสนอโครงการสำรวจแร่ซึ่งต้องระบุรายละเอียดทางธรณีวิทยา ชนิดแร่ วิธีการและปริมาณงาน เวลาที่ใช้ ตารางการทำงานและค่าใช้จ่าย ตลอดจนแหล่งเงินทุน

4) การยื่นขอใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่

ประกอบด้วย

- ใบขออนุญาตเจาะสำรวจแร่ (แบบฟอร์ม หมายเลข 05)
- ข้อเสนอโครงการสำรวจแร่ตามที่ระบุไว้ในกฎระเบียบ พร้อมทั้งสำเนาแผนที่ที่จะทำการสำรวจในแผนที่ภูมิประเทศระบบพิกัดฉาก จำนวน 4 ฉบับ โดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - ก. ขอบเขตของพื้นที่สำรวจเท่ากับ 1 ตารางกิโลเมตรหรือมากกว่าจะต้องกำหนดในแผนที่มาตราส่วน 1: 50,000 (แบบฟอร์มหมายเลข 06)
 - ข. ขอบเขตของพื้นที่สำรวจน้อยกว่า 1 ตารางกิโลเมตรจะต้องกำหนดในแผนที่มาตราส่วน 1: 5,000 (แบบฟอร์มหมายเลข 06a)
- สำเนาเอกสารและรับรองโดยกรมทะเบียนการค้าแสดงสถานะว่าเป็นบริษัทท้องถิ่น หรือ สำเนาและรับรองสำเนาใบอนุญาตลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ

5) การยื่นขอใบอนุญาตทำเหมืองแร่

ประกอบด้วย

- ใบขออนุญาตทำเหมืองแร่ (แบบฟอร์มหมายเลข 12 หรือ 12a) พร้อมทั้งสำเนาพื้นที่ที่จะทำเหมืองแร่ในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:2,500 จำนวน 4 ชุด (แบบฟอร์มหมายเลข 13 หรือ 13a)
- รายงานผลการสำรวจแร่ที่ได้รับอนุญาตและปริมาณแร่สำรองจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้
- รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมืองแร่จากหน่วยงานที่เชื่อถือได้

- รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือหนังสือรับรองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากภาครัฐตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายสิ่งแวดล้อม
- สำเนารับรองหนังสือแสดงสถานะของบริษัทว่าเป็นบริษัทท้องถิ่นหรือสำเนารับรองใบอนุญาตการลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ

6) การยื่นขอใบอนุญาตแต่งแร่

ประกอบด้วย

- คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ (แบบฟอร์มหมายเลข 19)
- รายงานศึกษาความเป็นไปได้ในการแต่งแร่พร้อมทั้งลายเซ็นผู้รับรอง
- สำเนารับรองหนังสือแสดงสถานะของบริษัทว่าเป็นบริษัทท้องถิ่นหรือสำเนารับรองใบอนุญาตการลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ
- รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือหนังสือรับรองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากภาครัฐตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายสิ่งแวดล้อม

7) กระบวนการออกใบอนุญาต

- กรมทรัพยากรธรณีและแร่เป็นหน่วยงานรับและประเมินเอกสารคำขอใบอนุญาตต่างๆ และส่งต่อไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป
- สำหรับเอกสารคำขอใบอนุญาตของบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนของต่างชาติ กรมฯ จะใช้เวลาในการพิจารณาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน (ยกเว้นระยะเวลาที่ใช้ในการปรึกษาหารือ ขอความคิดเห็นกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง) แล้วส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจอนุมัติใบอนุญาต
- ภายในระยะเวลาไม่เกิน 7 วัน หน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติจะทำการพิจารณาและตัดสินใจในการอนุมัติหรือไม่อนุมัติใบอนุญาตนั้นๆ แล้วส่งกลับไปยังกรมฯ

4.2.3 สารสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมเมืองแร่

การออกกฎหมายปกป้องสิ่งแวดล้อม (Law on Environmental Protection) ในปี 1993 และกฎหมายแร่ปี 1996 ทำให้ทุกกิจกรรมเหมืองแร่จะต้องดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Audit) หรือจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

การจัดทำรายงานผลกระทบฯ จะต้องดำเนินการพร้อมกับการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และก่อนการเริ่มการทำเหมือง รายงานฯ นี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ขึ้นอยู่กับขนาดของเหมือง คือ EIA และ รายงานประเมินสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด (Registration Report) ในกรณีที่ขนาดการผลิตของเหมืองมากกว่า 100,000 ต.บ.เมตร/ปี (ของแข็ง) จะต้องจัดทำรายงาน EIA ส่วนขนาดกำลังการผลิตของเหมืองต่ำกว่านี้ จะเป็นการจัดทำรายงานประเมินฯ เท่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการง่ายกว่า EIA

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุมัติ EIA คือ National Environmental Agency (Ministry of National Resources and Environment) ส่วนรายงานประเมินฯ นั้น หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

4.3 ภาษีและค่าธรรมเนียมด้านแร่ (Mining Taxes and Fees)

4.3.1 ค่าธรรมเนียมการสำรวจแร่ขั้นต้นและการเจาะสำรวจแร่

ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้นและขั้นเจาะสำรวจถูกกำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ค่าธรรมเนียมในการต่อใบอนุญาตจะคำนวณโดยการหารค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตด้วยเวลาที่ได้รับอนุญาตและคูณด้วยเวลาที่ไ้การต่อใบอนุญาต

สำหรับค่าธรรมเนียมในการเจาะสำรวจแร่ของผู้ขออนุญาตคนเดียวในพื้นที่นั้นๆ จะคำนวณตามพื้นที่และเวลาที่ได้รับอนุญาตดังนี้

- ปีที่หนึ่ง 300,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลเมตร
- ปีที่สอง 400,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลเมตร
- ปีที่สาม 550,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลเมตร
- ตั้งแต่ปีที่สี่ 700,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลเมตร

ค่าธรรมเนียมดังกล่าวข้างต้นจะไม่ใช้กับใบอนุญาตสำรวจแร่ในกรณีที่ยาใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 12 เดือน และไม่มีผลบังคับใช้การสำรวจแร่ในพื้นที่ที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองแร่

4.3.2 ค่าภาคหลวง

ราคาแร่สำหรับชำระค่าภาคหลวงคือราคาขายต่อหน่วยของแร่ในพื้นที่ทำเหมืองแร่ ในกรณีที่แร่ไม่มีราคาซื้อขายเป็นเกณฑ์ รัฐจะกำหนดราคาเพื่อชำระค่าภาคหลวง สำหรับราคาขายน้ำจากแหล่งธรรมชาติสำหรับการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อประเมินค่าภาคหลวงจะประเมินจากราคาขายไฟฟ้า

สำหรับโครงการที่มีสิทธิพิเศษตามที่ระบุไว้ในกฎหมายส่งเสริมการลงทุนในประเทศและในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากเป็นการทำเหมืองแร่หรือแต่งแร่ (ยกเว้นก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน) จะได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวง 50% สำหรับการดำเนินงานใน 3 ปีแรก สำหรับโครงการต่อเนื่องจะได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวงนับตั้งแต่กฎหมายว่าด้วยการลดหย่อนค่าภาคหลวงมีผลบังคับใช้

บริษัทหรือบุคคลด้านเหมืองแร่ที่ประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติ สงคราม อุบัติเหตุที่ไม่คาดคิด ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรแร่ที่ต้องชำระภาษี จะได้รับการตรวจสอบเพื่อทำการยกเว้นหรือลดหย่อนค่าภาคหลวงนั้น ในกรณีที่มีการชำระแล้ว ก็จะได้รับเงินคืนหรือหักลดหย่อนในครั้งต่อไป

ตารางที่ 2 อัตราค่าภาคหลวงแร่

(ออกตามความในกฎกระทรวงที่ 68/1998/ND-CP ลงวันที่ 3 กันยายน 2541)

ที่	กลุ่มและชนิดของแร่	อัตราค่าภาคหลวงแร่ (%)
1	Metallic minerals	
1.1	Ferrous metal minerals (iron ore, manganese, titanium)	2
1.2	Non ferrous metal minerals:	
	- Placer gold	2
	- Native gold	3
	- Rare earth	4
	- Platinum, tin, tungsten, silver, antimony.	5
	- Lead, zinc, aluminum bauxite, copper, nickel, cobalt, molybdenum, mercury, magnesium, vanadium.	3
	- Other non-ferrous metal minerals	2
2	Non-metallic minerals (except natural thermo-mineral waters attributed in group 7)	
2.1	Non - metal minerals used as common construction materials:	
	- Earth extracted for filling and embankment	1
	- Other non - metal minerals used as common building materials (stones, sand, gravel, brick clay...)	2
2.2	Non-metallic mineral used as high grade construction material (granite, dolomite, fire clay, quartzite,...)	3
2.3	Non metallic minerals used in industrial production (pyrite, apatite, phosphorite, kaolin, mica, technical quartz, limestone for producing lime and cement, glass sand, etc.).	4
2.4	Coal:	
	- Underground mined anthracite	1
	- Open pit mined anthracite	2
	- Lignite, cooking coal	3
	- Other coals	2
2.5	Precious stones:	
	a) Diamond, ruby, sapphire, emerald, alexandrite, black precious opal.	8
	b) Azurite, rhodonite, pyrope, beryl, spinel, topaz, crystalline quartz (of blue purple, green yellow, orange colors), chrysolite, precious opal (of white, red colors), feldspar, turquoise, nephrite	5
	c) Other precious stones	3

2.6	Other non-metallic minerals	2
3	Natural water	
3.1	Natural mineral water, bottled and canned natural pure water	4
3.2	Natural water used for hydropower generation	2
3.3	Natural water exploited for production industries (except for those provided for in points 1 and 2):	
	a) Used as main or secondary raw material forming a part of the product	3
	b) Used in general to serve the production (industrial sanitation, cooling, making vapor, etc.)	1
	c) Natural water used for producing clean water, used to serve agriculture, forestry, salt production and other natural water exploited by dug wells, drilled wells for domestic activities	0
3.4	Natural water exploited for other purposes other than provided for in points 1, 2 and 3	0

ที่มา : Department of Geology and Minerals of Vietnam

4.4 หน่วยงานภาครัฐด้านแร่

ประกอบด้วยหน่วยงานหลักๆ ดังนี้

4.4.1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resources and Environment)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจหน้าที่ในการในการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรแร่ อุทยานวิทยา การสำรวจและการจัดทำแผนที่ทั่วประเทศ รวมทั้งการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจในสังกัดของกระทรวง ในส่วนของทรัพยากรแร่ นั้น อำนาจหน้าที่จะรวมถึง การร่างกฎ ระเบียบต่างๆเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ การออก การต่ออายุ การเพิกถอนใบอนุญาต

4.4.2 กรมธรณีวิทยาและแร่ (Department of Geology and Minerals of Vietnam)

กรมธรณีวิทยาและแร่ของเวียดนามเป็นหน่วยงานที่ขึ้นกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่หลักในการจัดการเกี่ยวกับธรณีวิทยาและแหล่งทรัพยากรแร่ ซึ่งรวมถึงการสำรวจพื้นฐาน การทำวิจัยและงานด้านวิชาการเกี่ยวกับงานด้านธรณีวิทยา แหล่งแร่และกิจกรรมเกี่ยวกับแร่ (การสำรวจแร่ การเจาะสำรวจ การทำเหมืองและการแต่งแร่)การจัดทำแผนการพัฒนาทรัพยากรแร่ การออก การต่อและการเพิกถอนใบอนุญาตต่างๆที่เกี่ยวกับแร่

4.4.3 ที่อยู่

Department of Geology and Minerals of Vietnam

6 Pham Ngu Lao, Ha Noi, Vietnam

Tel : 84-48-260674

Fax : 84-48-254734

E-mail : gsv@bdvn.vnmail.vndnet

5. โอกาสและเส้นทางลงทุนของนักลงทุนไทย (Opportunity for Thai Investment)

5.1 ภาพรวม

เวียดนามเป็นประเทศที่มีแหล่งทรัพยากรแร่มากมาย จากข้อมูลของกรมธรณีและแร่เวียดนาม (Department of Geology and Minerals of Vietnam, DGMV) พบว่าแหล่งแร่ที่สำคัญ คือ แบริท์ บ็อกไซต์ หินคาร์บอนเนต (หินปูนและหินอ่อน) โครเมียม ถ่านหิน ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ รัตนชาติ (ทับทิมและไพลิน) ทองคำ กราไฟท์ เหล็ก ตะกั่ว แมงกานีส นิกเกิล ปีโตรเลียม หินฟอสเฟต (อะปาทิต) แร่หายาก ทราวยแก้ว ดีบุก ทิตเนียม (อิลมิไนท์และรูไทต์) ทังสเทน สังกะสี และเซอร์โคเนียม

เวียดนามจัดเป็นผู้ผลิตถ่านแอนทราไซต์เป็นอันดับต้นๆ ของโลก เป็นผู้ผลิตอิลมิไนท์และหินฟอสเฟตอันดับต้นๆ ในภูมิภาค และเป็นผู้ผลิตน้ำมันดิบได้เป็นอันดับหกของประเทศเอเชียแปซิฟิก (Oil & Gas Journal 2004) ในปี 2003 ผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่คิดเป็น 6.1% ของ GDP ประเทศ คิดเป็นมูลค่า 1.27 พันล้านเหรียญ (เทียบกับ constant price ปี 1994) มีการส่งออกน้ำมันดิบคิดเป็นมูลค่า 3.78 พันล้านเหรียญ และถ่านหิน 180 ล้านเหรียญ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมอุตสาหกรรมแร่ (ณ ปี 2003) ประเทศเวียดนามยังเป็นผู้นำเข้า โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (2.41 พันล้านเหรียญ) ผลิตภัณฑ์เหล็ก (1.64 พันล้านเหรียญ) และปุ๋ยเคมี (604 ล้านเหรียญ) ตามลำดับ

ภายในระยะเวลา 4-5 ปีข้างหน้า อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศยังคงเน้นอยู่ที่น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ แผนพัฒนาการผลิตแร่ทองแดง ทองคำและสังกะสีที่เพิ่มขึ้นคาดว่าจะแล้วเสร็จภายใน 2-3 ปีข้างหน้า แต่สำหรับแร่โลหะอื่นๆ เช่น อะลูมิเนียม คาดว่าต้องใช้เวลามากกว่านี้ ขณะที่อุตสาหกรรมถ่านหินและปูนซีเมนต์จะมีการขยายตัวเพื่อรองรับอุตสาหกรรมก่อสร้างและโรงไฟฟ้าภายใน 7-10 ปี

5.2 ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในเวียดนาม

นับตั้งแต่ปี 1986 เป็นต้นมา รัฐบาลเวียดนามได้เร่งปฏิรูประบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ภายใต้นโยบายโด เหมย (Doi Moi) ส่งผลให้เศรษฐกิจของเวียดนามขยายตัวอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันการดำเนินนโยบายที่เปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ปัจจุบันเวียดนามกลายเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากนักลงทุนทั่วโลก ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้เวียดนามเป็นประเทศที่น่าลงทุน ได้แก่

5.2.1 การเมืองในประเทศมีเสถียรภาพ

เวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว คือ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam : CPV) ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการบริหารประเทศในทุกด้าน ขณะเดียวกันผู้นำประเทศมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง ส่งผล

ให้การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของเวียดนามเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนที่เข้าไปประกอบธุรกิจในเวียดนาม

5.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์

โดยเฉพาะทรัพยากรพลังงานและแร่ธาตุ อาทิ การมีแหล่งน้ำมันดิบกระจายอยู่ทั่วทุกภาค ทำให้เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบที่สำคัญในภูมิภาคอินโดจีน นอกจากนี้เวียดนามมีปริมาณเชื้อเพลิงสำรอง เช่น ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม และถ่านหินอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังมีแร่ธาตุสำคัญอาทิ บอแรกไซต์ โปแตสเซียม และเหล็ก รวมทั้งทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งล้วนเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการลงทุนในส่วน of ทรัพยากรดินและน้ำที่มีอย่างเพียงพอซึ่งเอื้อต่อการเพาะปลูก ส่งผลให้เวียดนามเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลายรายการจนติดอันดับประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลก เช่น พริกไทย (อันดับ 1 ของโลก) ข้าว (อันดับ 2 ของโลก รองจากไทย) กาแฟ (อันดับ 2 ของโลก รองจากบราซิล) เม็ดมะม่วงหิมพานต์ (อันดับ 3 ของโลก) และอาหารทะเล (อันดับ 6 ของโลก)

5.2.3 เป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพ

เวียดนามมีประชากรสูงถึง 82 ล้านคน นอกจากนี้ การที่เวียดนามปิดประเทศมานาน ทำให้ประชากรไม่มีทางเลือกในการใช้จ่ายเงิน อย่างไรก็ตาม หลังจากเปิดประเทศ ชาวเวียดนามต่างตื่นตัวกับสินค้าและบริการใหม่ๆ ทำให้มีการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ประกอบกับชาวเวียดนามเริ่มมีกำลังซื้อมากขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงขาขึ้น ประกอบกับปริมาณเงินโอนกลับประเทศของชาวเวียดนามโพ้นทะเล (Viet Kieu) อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ ชาวเวียดนามส่วนใหญ่มีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภค(โดยเฉพาะสินค้าที่มีคุณภาพดี) จำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้ ประชากรที่มีกำลังซื้อสูงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในนครโฮจิมินห์และเมืองรอบนอก ฮานอย และเมืองต่าง ๆ บริเวณใกล้สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ

5.2.4 เน้นนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศ และให้ความสำคัญกับความปลอดภัย

ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อมั่นและกล้าตัดสินใจเข้ามาลงทุน ทั้งนี้ ด้านความปลอดภัยและการสร้างความสงบสุขเวียดนามมีกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษรุนแรง ทำให้เวียดนามแทบไม่มีปัญหาอาชญากรรมขั้นร้ายแรง

5.2.5 เวียดนามให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง

ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง ให้มีความสะดวกและทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางหมายเลข 9 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจEast-West Economic Corridor ซึ่งจะช่วยให้การเดินทางและการขนส่งสินค้าระหว่างไทย-ลาว-เวียดนามสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

5.2.6 ความสำเร็จเปรียบด้านแรงงาน

ประชากรในเวียดนามประมาณร้อยละ 65 อยู่ในวัยทำงาน (มีอายุระหว่าง 15-64 ปี) และอัตราการรู้หนังสือของชาวเวียดนามสูงกว่าร้อยละ 90 ทำให้เวียดนามมีแรงงานจำนวนมากพอที่มีความสามารถทำ

งานในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และในภาคการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพขณะที่แรงงานไร้ฝีมือในเวียดนามมีอัตราค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย

5.2.7 นโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลเวียดนาม

ที่ผ่านมารัฐบาลเวียดนามมีการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศ

5.3 โอกาสและสู่ทางการลงทุนด้านแร่

จากข้อมูลด้านทรัพยากรแร่พบว่าเวียดนามยังคงมีทรัพยากรแร่อีกมากมาย ทั้งที่ถูกค้นพบแล้วและที่คาดว่าจะค้นพบในอนาคต จึงเป็นโอกาสอันดีสำหรับนักลงทุนด้านแร่ ประกอบกับนโยบายเปิดกว้างของภาครัฐให้กับนักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในประเทศได้หลายสาขาและอย่างกว้างขวาง สาขาเหมืองแร่ก็เป็นอุตสาหกรรมสาขาหนึ่งที่เปิดให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุน ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีนักลงทุนชาวไทยไปลงทุนด้านแร่ในประเทศเวียดนามอยู่พอสมควร อาทิ การลงทุนในเหมืองแร่รัตนชาติ แร่สังกะสี และแร่แคลเซียมคาร์บอเนต เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยจะลงทุนในชนิดแร่ไม่ต้องใช้เงินทุนและเทคโนโลยีมากนัก และเป็นแร่ที่มีประสพการณ์และความชำนาญอยู่แล้ว ดังนั้นแร่ที่เหมาะสมต่อการลงทุนไทยควรจะเป็นแร่ที่นักลงทุนได้เคยมีประสพการณ์และความชำนาญในประเทศ แร่เหล่านั้นได้แก่ ดีบุก ตะกั่ว สังกะสี ทังสแตน อิลมิไนท์ และแร่อุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ดินขาว ทราายแก้ว เป็นต้น แร่เชื้อเพลิง เช่น ถ่านหิน เป็นต้น

5.4 ข้อได้เปรียบเสียเปรียบ ในการลงทุนด้านแร่ในประเทศเวียดนาม

ข้อได้เปรียบ

- พื้นที่ยังคงมีแหล่งแร่ที่มีความสมบูรณ์ของแร่
- นโยบายของประเทศเปิดกว้างสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ
- ชาวเวียดนามมีทัศนคติต่อไทยในแง่ดี
- แรงงานราคาถูก
- สาธารณูปโภคอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ ที่มีการพัฒนาค่อนข้างมากในระยะหลัง
- สามารถลงทุนได้หลายรูปแบบ

ข้อเสียเปรียบ

- ขาดแคลนด้านการสื่อสาร คมนาคมขนส่งในพื้นที่ห่างไกล
- ประเทศสังคมนิยม กฎระเบียบต่างๆ ยังไม่ชัดเจนนัก
- ข้อมูลด้านแหล่งแร่ยังมีไม่มากพอ ต้องการเงินทุนและนักวิชาการในการสำรวจแร่เพิ่มเติมในระยะแรก ซึ่งหมายถึงเงินลงทุนในการสำรวจแร่ที่อาจจะต้องสูญเปล่า
- แร่บางชนิดไม่เหมาะต่อนักลงทุนชาวไทย เนื่องจากต้องการเงินทุนสูงและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า
- ต้องแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติประเทศอื่นๆ ที่มีศักยภาพพร้อมและมีประสพการณ์และความชำนาญใกล้เคียงกัน เช่น มาเลเซีย เป็นต้น

6. บรรณานุกรม

6.1 เอกสารอ้างอิง

- 1) Tran Xuan Huong, Nguyen Thi Dung, “Overview on Mineral Prospecting, Exploration, and Mining. Key Issues on Mineral Legislation and Policies of Vietnam”, การประชุมวิชาการด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ วัสดุและปิโตรเลียม Mining Beyond Frontiers, Advanced Technology in Mining, Materials and Petroleum Engineering. ครั้งที่ 7 วันที่ 1-3 ธันวาคม 2547 หน้า 1-7 ถึง 1-22
- 2) Department of Geology and Minerals of Vietnam, Research Institute of Geology and Mineral Resources, 2000, Mineral Resources of Vietnam
- 3) Department of Geology and Minerals of Vietnam, 2003, Annual Report
- 4) The Ministry of Industry Publication, 2000, The Ministry of Industry in Brief
- 5) Department of Geology and Minerals of Vietnam, Ministry of Natural Resources and Environment, 2003, Legal Documents on Minerals
- 6) Le Dang Huan, Center of Industrial Environment, 1996, EIA and Environmental Issues in Mining Sector of VIETNAM
- 7) United Nations 1997, Mineral resources Assessment, Development and Management Series, Volume 2, Environmental Policies, Regulations and Management Practices in Mineral Resources Development in the Asia and the Pacific
- 8) United Nations 1997, Mineral resources Assessment, Development and Management Series, Volume 3, Toward Sustainable Minerals Supply in the Asian and Pacific Region: Review of Emerging Mineral Policies and Development Activities
- 9) United Nations 2002, Mineral resources Assessment, Development and Management Series, Volume 8, Policies, Regulatory Regimes and Management Practices for Investment Promotion and Sustainable Development of the Mineral Resources Sector in Economies in Transition and Developing Countries of East and Southeast Asia
- 10) United Nations, 1995, Mineral Concentrations and Hydrocarbon Accumulations in the ESCAP Region, Volume 8, Industrial Minerals Development in Asia and the Pacific
- 11) United Nations 1999, Mineral Concentrations and Hydrocarbon Accumulations in the ESCAP Region, Volume 11, Integrated Assessment and Development of Mineral Resources in The Greater Mekong Subregion

12) ASEAN Secretariat, 1999, a Guide for Foreign Investors, Investing in ASEAN

6.2 ข้อมูลสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต

- 1) www.gov/cia/publications/fact
- 2) www.minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country
- 3) www.mfa.go.th
- 4) www.exim.go.th
- 5) www.dgmv.gov.vn

6.3 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

Updated information has been accessed through

- 1) Interview and discussion with
 - O Dr. TRINH XUAN BEN, Deputy Director General, Department of Geology and Minerals of Vietnam
 - O Dr. NGUYEN VAN QUY, Senior Geologist, Department of Geology and Minerals of Vietnam
 - O Ms. BUI THI HUYEN, Expert, International Cooperation Division, Department of Geology and Minerals of Vietnam
- 2) Visiting Department of Geology and Minerals of Vietnam